

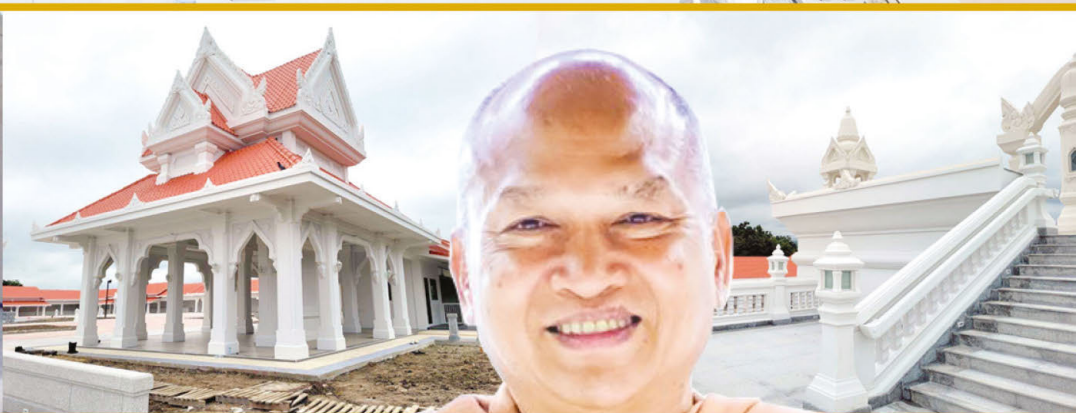

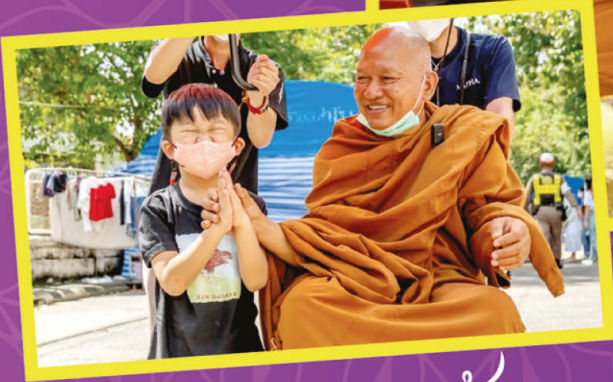
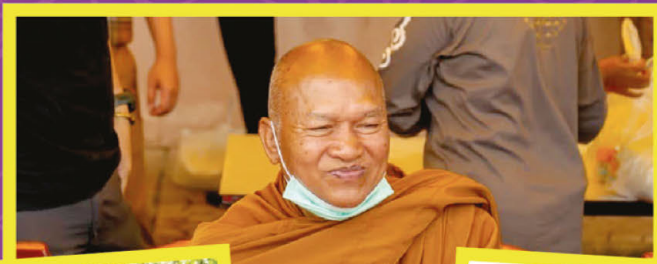
พุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๒๐/๒๕๖๕ ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๕

โครงการพุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

น้อมถวายมูทิตาสักการะ

พระราชโอรสที่ธิดาพระชานาถ (หลวงพ่อดลงกต)

เนื่องในโอกาสฉลองอายุวัฒนมงคล ๖๕ ปี
ในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕

อุณัตตติสสุตติชาตกาล พระราชวิสุทธิประชานาถ(อลงกต ติกุขปญโญ)

เป็นปีที่แสงธรรมส่องนำหน้า
วันที่เก้าธันวาคมอุดมวาร
คืออายุหลวงพ่อดลงกต
จึงเหล่าศิษยานุศิษย์จิตภักดี
งานยิ่งใหญ่ได้แห่พระเป็นต้นเค้า
งานพิธีเข้มขลังมังคลา-
สุดทำยงานวางอิฐผาศิลากุยกษ์
อาคารใหญ่ใช้ปฏิบัติธรรม
โดยประธานองคมนตรีเลิศ
งานเริ่มห้าธันวาคมมงคล

เกิดมหามงคลดลสถาน
ชาตกาลอุณัตตติสสุตติ
ครบกำหนดหกสิบเก้าเนาราคี
จัดพุทธสถานลพบุรี ฯ ที่บูชา
แปดสิบเก้าปางนิมิตประดิษฐาน
ภิเชกสารุเสริมโฉลกให้โลกจำ
เป็นบุญเบิกสุดส้างอย่างงามข้า
เพื่อน้อมนำศรัทธามหาชน
ท่านช่วยเชิดชูหนุนบุญกุศล
ถึงเก้านี้ปีติล้นอำพนเอย

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๒๐/๒๕๖๕ ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๕

พระราชวิสุทธิประชนาถ (หลวงพ่อลองกต ดิคุขปญโญ) จัดสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ เสมือนเป็นพุทธมณฑลประจำจังหวัดลพบุรี ตามดำริของ **เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธชินวงศ์ (สมศักดิ์ อุปสโม)** อดีตเจ้าคณะใหญ่หนกลาง เจ้าอาวาสวัดพิชยญาติการาม เพื่อเป็นสถานที่เรียนรู้พระพุทธศาสนา แหล่งศึกษาปฏิบัติธรรม และสถานที่บำเพ็ญกุศลของสาธุชนทั่วไป ในการนี้ได้จัดสร้างพระพุทธรูป จำนวน ๘๙ ปาง เพื่อน้อมถวายพระราชกุศล **พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร** โดยถวายนามว่า **“พระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ”** ได้กำหนดอัญเชิญประดิษฐาน เป็นการถาวร ณ พุทธสถานลพบุรีศรี

สุวรรณภูมิ ในวันจันทร์ที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยจัดรถแห่ตกแต่งเป็นรถบุปผชาติ ร่วมขบวนแห่จากพระนารายณ์ราชนิเวศน์ ไปยังพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ เพื่อประดิษฐาน ณ วิหารครอบองค์พระประธาน ถวายเป็นพุทธบูชา และถวายเป็นพระราชกุศลในวันพ่อแห่งชาติ พร้อมกับจัดงานประจำปีของพุทธสถาน ๕-๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีพิธีพุทธาภิเษกพระพุทธรูปสมโภชพุทธสถาน และวางศิลาฤกษ์อาคารปฏิบัติธรรม

จึงขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนได้มีส่วนร่วมพิธี เป็นประวัติศาสตร์ ในงานประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕ **“พิธีอัญเชิญพระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ประดิษฐานบนแท่น วิหารครอบองค์พระประธาน”**

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่อบุญพระราชาวิสุทธิประชนาถ (อลองกต ดิคุขปญโญ)
พระครูภัทรปัญญาวัธ (เอก ภทฺทปญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประชุม สุขสำราญ
พันเอกศรีณภูมิ ผู้พึง

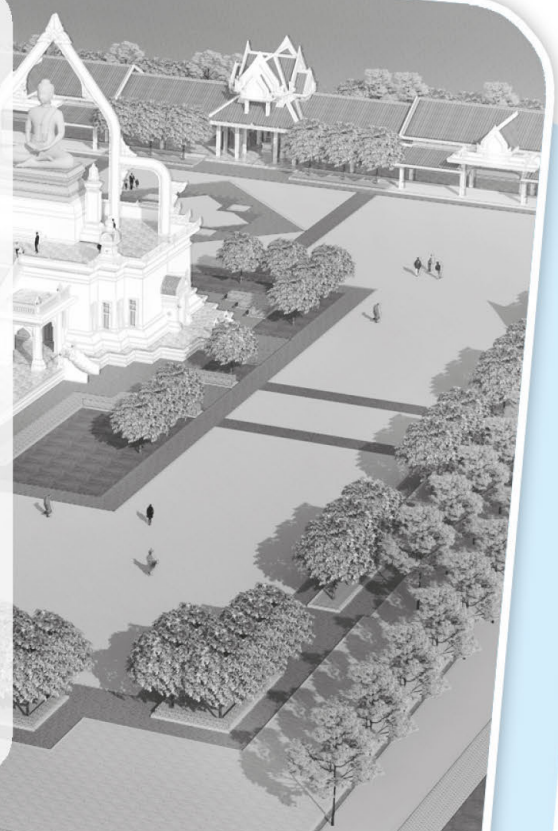
เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลลุลีโต
นายประดู่บุญ ทองสว่าง

และทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

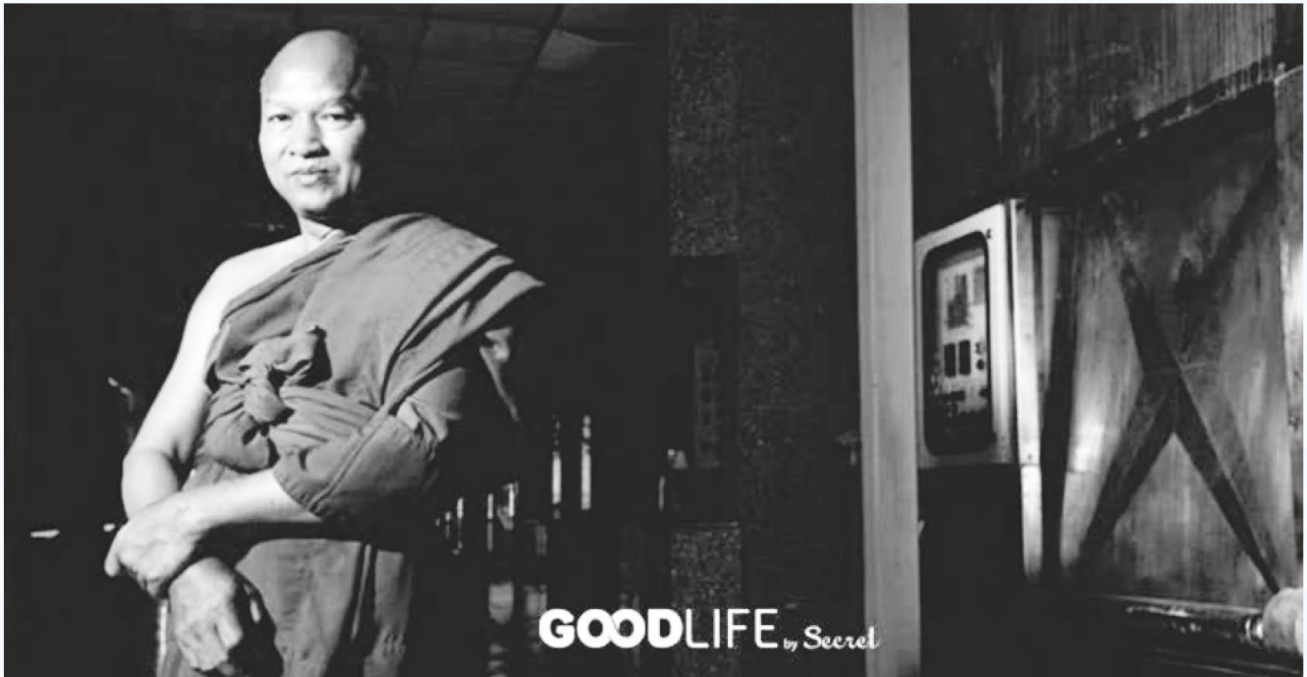
ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐
โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐
โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๙
อีเมลล์ : sps.lopburi@gmail.com
เว็บไซต์ : www.srisuvanabhumibuddhist.com

หลวงพ่อลงกต ตึกขปญโญ ผู้ปลูก “ต้นโพธิ์” แห่งวัดพระบาทน้ำพุ	๓
สมเด็จพระสังฆราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ สมเด็จพระสังฆราช (ศรี)	๔
พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ พระอาจารย์สุธรรม สุธัมโม	๕
วันปิยมหาราช	๖
วันลอยกระทง	๘
ขอเชิญร่วมงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕	๙
กำหนดการงานประจำปี พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ	๑๐
ลีลาวาทะ ๑๒	
บทกลอนประวัติ พระปาง	
* ปางสมาธิได้ร่มโพธิ์เหนือมารผจญ	๑๔
* บางสะดุ้งมาร	๑๕
วันรัฐธรรมนูญ	๑๖
ประมวลภาพ	
* โครงการพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ	๑๗
* ความก้าวหน้างานก่อสร้าง	๑๘
* ข้าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ จังหวัดลพบุรี	๒๐
พาเที่ยววัด “กรรมฐานเปิดโลก” วัดเขาสมโภชน์	๒๒
ธ สถิตยไณดวงใจตราบนิจนิรันดร์	๒๕
บทความ “เมื่อชีวิตลู่กลับ”	๒๗
วันสิ้นปี ๓๑ ธันวาคม ส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ วันนี้มีความสำคัญอย่างไร?	๒๘
นิทานชาดก เรื่อง มองในเวลาที่ไม่ควรมอง	๒๙
วันพ่อแห่งชาติ	๓๐
มงคลชีวิต “สำรวมจากการดื่มน้ำเมา”	๓๑
ธรรมะ จาก หลวงพ่อเจ้าคุณ เรื่อง...ทุกข์ไม่ไปหรือใจไม่ปล่อย	๓๔
พระธรรมนำสุข เรื่อง ส่องธรรม	๓๖

‘หลวงพ่อลงกต ติกขปญโญ’

ผู้ปลุก “ต้นโพธิ์” แห่งวัดพระบาทน้ำพุ

หลายสิบปีก่อน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิศวกรรมเครื่องกลมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย...อลงกต พลมุข มีโอกาสได้อ่านหนังสือ พุทธธรรม ของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) และเกิดความประทับใจที่หนังสือให้ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนในขณะที่ความรู้จากรั้วมหาวิทยาลัยกลับไม่อาจตอบข้อสงสัยได้ว่า “ที่สุดแล้ว...เป้าหมายของชีวิตคืออะไร”

นักศึกษาหนุ่มจึงตัดสินใจเข้าอุปสมบท ณ วัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร โดยมีสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกทรงเป็นองค์อุปถัมภ์และได้รับฉายาว่า “ติกขปญโญ” แปลว่า “ผู้มีปัญญาหลักแหลม” ต่อมาในปี 2546 ท่านได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ที่ “พระอุดมประชาทร” และต่อมาในปี 2559 ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ที่ “พระราชวิสุทธิประชาณาล” ตามลำดับ นับเป็นสมณศักดิ์ซึ่งสอดคล้องกับกิจที่ท่านทำเพื่อมวลมนุษยชาติที่พึงมาตลอดเวลาหลายสิบปี

“กิจ” ของสงฆ์ที่แปลกและเปลี่ยนไป

ในช่วงแรกที่บวช ภิกษุวัย ๒๖ ปีได้ศึกษาธรรมวินัยและได้จาริกแสวงหาความสงบแห่งจิตไปยังพื้นที่ต่าง ๆ กระทั่งมาจำพรรษาอยู่เพียงรูปเดียวที่วัดถ้ำเขาเขียวในเขตวัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี ก่อนจะได้รับนิมนต์ให้มาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสในเวลาต่อมา

กิจของพระคุณเจ้าในเวลานั้นคือการเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อสอนสมาธิแก่ลูกศิษย์ จนกระทั่งวันหนึ่ง ท่านเดินทางไปบิณฑบาตที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งและนับจากนั้น “กิจ” ของสมณะรูปนี้ก็แทบจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง...

“คนไข้เตียงหนึ่งพยายามยกมือขึ้นไหว้หลวงพ่อด้วยมืออันลั่นเทา เมื่อหลวงพ่อเดินเข้าไปหาพร้อมกับจับมือรับไหว้เท่านั้นเขาร้องไห้โฮออกมาเลย ร้องอย่างที่หลวงพ่ไม่เคยเห็นมาก่อนในชีวิต ด้วยอารมณ์ที่ทั้งเสียใจและตื่นตันใจจนสุดประมาณ ไม่เกินนาทีให้หลัง เขาเริ่มบีบมือหลวงพ่อนั่นขึ้นๆ ก่อนจะทำปากหายใจถี่ค้างและขาดใจตายในที่สุดโดยที่มือของหลวงพ่อและเขายังกุมกันไว้อย่างแน่น”

วันนั้นท่านเดินทางกลับวัดด้วยจิตใจที่กระเจิดกระเจิงเมื่อได้ทราบว่าคนไข้ที่เพิ่งสิ้นใจคือผู้ป่วยโรคเอดส์ทว่าหลังจากนั้นไม่นานจิตใจที่สับสนเพราะความตายบังเกิดขึ้นต่อหน้าก็เปลี่ยนเป็นปัญญาและความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ที่ล้มป่วยด้วยโรคร้ายและไร้ที่พึ่งพิงแทนและนั่นคือจุดเริ่มต้นของโครงการธรรมรักษานิเวศน์ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้วัดพระบาทน้ำพุเป็นที่พึ่งสุดท้ายของผู้ป่วยโรคเอดส์

ช่วงแรกที่ก่อตั้งท่านต้องเผชิญเรื่องราวร้ายแรงมากมาย วันที่ออกบิณฑบาตท่านถึงกับต้องอุ้มบาตรเปล่ากลับวัด เพราะถูกชาวบ้านต่อต้านว่า “หลวงพ่อร์ับคนเป็นเอดส์มาอยู่วัดทำไม” แต่พอผ่านเวลา ๒๐ กว่าปี หลวงพ่อก็ได้ปลุกฝังให้สังคมลดอคติ

ต่อผู้ป่วยและหันมาช่วยสนับสนุนวัดพระบาทน้ำพุมากขึ้น

การดูแลผู้ป่วยเอดส์เป็นกิจของสงฆ์ด้วยหรือคำถามนี้ดัง มาตลอดยี่สิบปี...หลวงพ่อยากให้เราลองคิดย้อนไปสมัยโบราณ สมัยพระพุทธเจ้าไม่มีกระทรวงสาธารณสุขหรือแม้แต่บุ๊ชวิวก โภมารักจักษ์ทุกขทุกอย่างของสัตว์โลกความเจ็บปวดความตาย พระสงฆ์องค์เจ้าท่านมีความรู้ที่จะบำบัดได้รอบด้านตั้งแต่เกิด พระก็ตั้งชื่อเจ็บป่วยก็ไปขอยาพระบางทีก็ให้ท่านเป่าน้ำมนต์ให้ พระท่านมีศาสตร์ในการช่วยชีวิตคนเพราะท่านเรียนรู้ธรรมชาติ มากกว่าเราพระสอนให้คนเป็นคนดีสอนให้ทำสิ่งดีดำรงชีวิตอยู่ อย่างเหมาะสมขยันทำมาหากินเอาธรรมชาติรอบตัวมาใช้ให้เกิด ประโยชน์พระสอนทั้งนั้นชีวิตของพระเป็นชีวิตแบบบูรณาการ และช่วยบำบัดทุกข์ทั้งหลายของสัตว์โลกได้

แต่ถ้าถามว่าฉันไม่ใช่หน้าที่ของพระไหมที่ต้องมาดูแล คนป่วยหลวงพ่อก็คงบอกว่าฉันไม่ใช่โดยตรงและอันที่จริง คนป่วยเหล่านี้ก็ไม่มีใครอยากมาอยู่วัดหรอกแต่ในเมื่ออยู่บ้านไม่ได้สุดท้ายฉันก็ต้องหาที่ไปวัดพระบาทน้ำพุก็เป็นหนึ่งที่ฉันเลือก จะมาบางคนถูกเอามาทิ้งไว้ที่หน้าวัดก็มีแสดงให้เห็นว่าคนที่มี หน้าที่จริงๆยังบกพร่องใช่ไหมโรงพยาบาลมีไม่พอหมอส่วนใหญ่ ไปอยู่โรงพยาบาลเอกชนความบกพร่องเหล่านี้มันมีอยู่จริงสังคม เราจึงมีสิ่งที่ไม่ควรต้องมี เช่นบ้านพักคนชราคนขอทาน เรากำลัง พุดถึงสังคมที่มีความรับผิดชอบนะแต่จริงๆ แล้วไม่มีเพราะยังมี คนที่อดอยากหิวโหยคนเป็นเอดส์จึงต้องมาอยู่วัด

วัตถุประสงค์หลักของโครงการธรรมรักษ์ฯ คือ มุ่งหวังให้สังคมมีเมตตาธรรมและมนุษยธรรมต่อผู้ป่วย เอดส์...วันนี้ถึงเป้าหมายนั้นแล้วหรือยัง

โรคเอดส์เป็นเรื่องของความป่วยไข้ที่ลุกลามไปเป็นอคติ ของสังคมคนเป็นเอดส์ถูกรังเกียจถูกมองว่ามีพฤติกรรมทางเพศ ไม่ดีสำหรับสังคมเราไม่ให้ภัยไม่ให้โอกาสถึงได้มีคนทำผิดซ้ำ แล้วซ้ำเล่าแต่ยังดีที่ยี่สิบปีที่ผ่านมาคนไทยเปลี่ยนไปเยอะทุกปีจะมีคนมาที่วัดประมาณสองแสนคนมาทำบุญมาช่วยเพราะเขา ข้ามผ่านอคติไปแล้ว

หลวงพ่อยากฝากไว้ว่าก่อนจะตัดสินใครให้ถามตัวเองว่า เราดีที่สุดในแล้วหรือยังดีทุกอย่างแล้วหรือเปล่าในโลกนี้ไม่มีใครดีที่ สุดหรอกและจะบอกว่าใครเลวทุกอย่างมันก็ไม่ใช่คนเลวคนหนึ่ง วันนี้ถ้าพຽນนี้ทำดีเขาก็เปลี่ยนเป็นคนดีได้ขณะเดียวกันคนดีใน วันนี้ พຽນนี้มันก็เลวได้นี่คือความไม่เที่ยงแท้ของมนุษย์

ความถูกผิดชั่ววันนี้ไม่มีอะไรแน่นอนจะมาตีกรอบตีเส้นไม่ได้หรอก ถ้าสังคมมีคนเลว เราต้องช่วยให้เขาเปลี่ยนเป็นคนดี อย่าเพิ่งไปมองว่าเป็นหน้าที่ของใครว่าเรื่องนั้นเป็นหน้าที่ของ คนนั้นไม่ใช่หน้าที่ของคนนี้เวลาเห็นขยะเกลื่อนอยู่ข้างทาง เรา มักจะคิดก่อนเลยว่า ทำไมเทศบาลไม่มาเก็บขยะ แทนที่เรา จะเก็บไปทิ้งเสียเองเพื่อให้สังคมสะอาด...คนส่วนใหญ่ก้าวข้าม เส้นนี้ไม่ได้

ถ้าเรามองที่ประโยชน์ของสาธารณะหรือสังคมเราจะพบ บทบาทที่เหมาะสมของตัวเองถามว่าหลวงพ่อดูแลผู้ป่วยเอดส์ มันแปลกไหมไม่แปลกหรอกลูก...แค่ฉันถูกมองข้ามหลวงพ่หา ตัวเองเจอว่าเราอยู่ตรงนี้เราจะทำอะไรได้บ้างใครไม่เก็บเรา ก็เก็บเพราะมันก็เป้าหมายเดียวกันถ้าทุกคนคิดแบบนี้หลวงพ่ ะโลกมันจะน่าอยู่มากขึ้นจากเดิมที่วัดดูแลเฉพาะผู้ป่วยระยะ สุดท้ายสังเกตว่าตอนนี้มีทั้งโรงเรียนบ้านเด็กบ้านพักคนชรา

ในความเหนือหน้อยจากการทำกิจต่างๆ เคยมี ความท้อใจปะปนมาบ้างไหม

เรายินดีในสิ่งที่เราเป็นนะลูกทุกเรื่องที่เกิดขึ้นโครงการ ต่างๆที่หลวงพ่ทำมันดำเนินของมันไปตามเหตุตามปัจจัย เมื่อ เราประเมินแล้วว่าเราทำดีแม้ไม่ได้คะแนนเต็ม ๑๐๐ อาจจะได้ แค่ ๗๐ - ๘๐ คะแนนก็ถือว่าเราสอบผ่านแต่ถ้าคนไปมองส่วน ที่ยังบกพร่องเขาก็มองว่าเราไม่ดีตรงนี้เป็นธรรมดาของโลกที่สุด ก็ทำให้เรามืดวตาเห็นธรรมว่าตราบดีที่เราอยู่ในโลกมันไม่มี ทางหนีพ้นหรอกคนสรรเสริญ คนนิทา โลกนี้มันก็เป็นธรรมดา อยู่แล้วที่จะต้องเจอสิ่งที่ตรงข้ามเจอความขัดแย้งแตกต่างและ ก่อให้เกิดความทุกข์

หากเราจะยืนหยัดอยู่ตรงนี้ ก็ต้องยอมรับว่าสิ่งเหล่านี้เกิด ขึ้นแน่ๆจะไปบอกทุกคนว่าอย่ามาตำหนิติเตียนเราเลยก็คงไม่ได้ จะไม่ให้สิ่งมาकिनลูกโพธิ์ก็คงไม่ได้จะไม่ให้งูมาकिनไขนกกพิราบที่ ทำรังอยู่บนต้นโพธิ์ ก็คงไม่ได้ แต่สัตว์ทั้งหลายคงไม่ทำให้ต้นโพธิ์ ล้มลง คงมีกิ้งกักกิ้งรูงบ้างเป็นธรรมดา ดีที่ว่าต้นโพธิ์มีรากที่ แข็งแกร่งและสามารถยืนหยัดได้ทุกฤดูกาลแม้ในบางฤดู ต้น โพธิ์อาจไม่เหลือใบแม้สักใบแต่ต้นโพธิ์ไม่เคยตาย...ไม่ตายจาก ศรธราที่เรามี

■ แหล่งที่มา : <https://goodlifeupdate.com/inspiration/30488.html>

สมเด็จพระสังฆราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

สมเด็จพระสังฆราช (ศรี)

พระประวัติพระประวัติในตอนต้นไม่ปรากฏรายละเอียดพบแต่เพียงว่า เดิมเป็นพระอาจารย์คร้อยวัดพนัญเชิงวรวิหาร หลังการเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่สองในปี พ.ศ. ๒๓๑๐ ได้หนีภัยสงครามไปอยู่ที่เมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๑๒ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเสด็จไปตีเมืองนครศรีธรรมราช ได้อาราธนาพระองค์ให้มาอยู่ที่วัดบางหว้าใหญ่ (วัดระฆังโฆสิตาราม) และทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช นับเป็นสมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ ๒ แห่งกรุงธนบุรี

เมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชขึ้นครองราชย์ ณ กรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๕ ได้โปรดเกล้าฯ ให้คงที่สมณฐานันดรศักดิ์ดั้งเดิม และไปครองพระอารามตามเดิมด้วย ทรงเห็นว่าเป็นผู้มีคุณความดีขื่อมนคง ดำรงรักษาพระพุทธศาสนาโดยแท้ มิได้อาลัยแก่ร่างกายและชีวิต ควรแก่นับถือเคารพสักการบูชา

พระองค์ทรงเป็นกำลังสำคัญในการชำระและฟื้นฟูพระพุทธศาสนา ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ทั้งในด้านความประพฤติปฏิบัติของภิกษุสามเณร การบูรณปฏิสังขรณ์พุทธสถาน การชำระตรวจสอบพระไตรปิฎก ตลอดจนการประพฤติปฏิบัติของพุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป

ทรงถูกถอดจากตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราช ครั้นถึง พ.ศ. ๒๓๒๔ อันเป็นปีสุดท้ายแห่งรัชกาลสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี สมเด็จพระสังฆราช (ศรี) ได้ถูกถอดจากตำแหน่งเนื่องจากได้ถวายวิสัยนำร่วมกับ พระพุทธอาจารย์วัดบางหว้าน้อย (วัดอมรินทราราม) และพระพิมลธรรมวัดโพธาราม (วัดพระเชตุพนหรือวัดโพธิ์) เรื่องพระสงฆ์ปลุกชนไม่ควรไหว้คฤหัสถ์ที่เป็น

อริยบุคคล เนื่องจากคฤหัสถ์เป็นหินเพศต่ำ พระสงฆ์เป็นอุดมเพศที่สูง เพราะทรงผ้ากาสาฬหพัสดร์และพระจุฑาปาริสุทธิสีลอันประเสริฐ ดังความว่า

“ถึงมาตราบว่าคฤหัสถ์เป็นพระโสดากดี แต่เป็นหินเพศต่ำ อันพระสงฆ์ถึงเป็นปุถุชน ก็ตั้งอยู่ในอุดมเพศอันสูง เหตุทรงผ้ากาสาฬหพัสดร์ และพระจุฑาปาริสุทธิสีลอันประเสริฐ ซึ่งจะไหว้นบคฤหัสถ์ อันเป็นพระโสดานั้นกับมิควร”

ข้อวิสัยนาดังกล่าวนี้นี้ไม่ต้องพระทัยสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี พระองค์จึงให้ถอดเสียจากตำแหน่งพระสังฆราชนำไปเขียนแล้วให้ไปชนของโสโครกที่วัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร แล้วทรงตั้งพระโพธิวงศ์ เป็นสมเด็จพระสังฆราช และตั้งพระพุทโธมหาราช เป็นพระวันรัต

สมเด็จพระสังฆราชครั้งที่ ๒ ครั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงปราบดาภิเษกและสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คืนสู่สมณฐานันดรศักดิ์และพระอารามตามเดิม และสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาทตรีสสรเสริญว่า พระองค์ท่านชื่อสัตย์มั่นคงที่จะรักษาพระศาสนาโดยไม่อาลัยชีวิต ควรเป็นที่นับถือ ต่อไปหากมีข้อสงสัยใดในพระบาลี ก็ให้ถือตามถ้อยคำพระองค์ท่าน แล้วให้รื้อตำหนักทองของเจ้ากรุงธนบุรีนั้นไปปลูกเป็นกุฏิถวาย ณ วัดบางหว้าใหญ่

สิ้นพระชนม์ ถึงเดือน ๕ ปีชวด จ.ศ. ๑๑๕๖ (พ.ศ. ๒๓๓๗) สมเด็จพระสังฆราช (ศรี) อาพาธถึงแก่กรรมภาพ

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เรื่องสมเด็จพระสังฆราช (ศรี)

ท่านพระอาจารย์สุธรรม สุธัมโม

ท่านพระอาจารย์สุธรรม สุธัมโม ถือกำเนิด เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ ณ จังหวัดระยอง บิดา มารดา ของท่านชื่อ นายบุงเลี้ยง และ นางเชียม แซ่จิง ท่านเป็นบุตรคนที่ ๒ ในจำนวนพี่น้อง ๑๔ คน ชีวิตในช่วงปฐมวัย ท่านได้มีโอกาสสัมผัสรสชาติของชีวิตที่ยากลำบาก แต่เต็มไปด้วยกำไรของชีวิต เพราะความไม่ร่ำรวย ได้บ่มเพาะลักษณะนิสัยที่ต้องรู้จักอดทนทางกาย อดกลั้นทางจิตใจ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อวดดี ถือดี ครอบครัวยุคของท่าน บิดา มารดา มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความขยันขันแข็ง มานะอดทนพากเพียร อุตสาหะ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตร แม้จะลำบากขัดสนในเบื้องต้น แต่บิดา มารดาของท่าน ก็มีความรักความเอาใจใส่ต่อบุตรทุกคนอย่างอบอุ่นยุติธรรมโดยถ้วนหน้า เหตุนี้เองจึงทำให้บุตรทั้ง ๑๔ คน มีความสมัครสมานปรองดองสามัคคีอย่างแน่นแฟ้น

ในวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๓ ท่านได้เข้าอุปสมบท ณ วัดไตรมิตราราม อ. เมือง จ. ระยอง โดยมีท่านพระครูประจักษ์ตันตยาคม เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่ออุปสมบทแล้ว ท่านได้อยู่จำพรรษา ณ วัดไตรมิตราราม 4 พรรษา เพื่อศึกษานักธรรม จนสามารถสอบได้นักธรรมชั้นเอกในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ แม้ในเบื้องต้นท่านต้องศึกษาเล่าเรียนทางด้านปริยัติ เรียนนักธรรมชั้นต่าง ๆ แต่เมื่อถึงฤดูแล้งทุกปี ท่านจะต้องกราบลาครูบาอาจารย์ ขึ้นไปหาที่พักภาวนากับท่านหลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ วัดดอยแม่ปิ้ง อ.พร้าว จ. เชียงใหม่ หรือบางทีก็ไปศึกษาแนวทางปฏิบัติกับท่านหลวงปู่สิม พุทธาจาโร ณ วัดถ้ำผาล่อง อ. เชียงดาว จ. เชียงใหม่

หลังจากที่ท่านสำเร็จนักธรรมเอกในพรรษาที่ ๔ แล้วพอพรรษาที่ ๕ ท่านก็มุ่งหน้าสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังมากขึ้น หลังจากที่ได้ทดลองปฏิบัติเป็นครั้งคราว ในหน้าแล้งของทุกปีที่ผ่านมา ดังนั้นพรรษาที่ ๕ ท่านจึงตัดสินใจอยู่ปฏิบัติกับท่านหลวงปู่สิม พุทธาจาโร ที่วัดถ้ำผาล่อง จ. เชียงใหม่ การเจริญภาวนาของท่านมีความก้าวหน้าตามลำดับ ท่านได้ปฏิบัติธรรมชนิดแปลกเป็นแปลกตาย ในที่

สุธรรมก็ได้แสดงผลให้เห็นอย่างทันตาเห็นใจ ไม่เป็นที่สงสัยของผู้ปฏิบัติจริง

เมื่อบังเกิดความอัศจรรย์แก่จิตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ แม้ว่าจะยังไม่ถึงที่สุด แต่ก็มีพละภาพเพียงพอที่จะทำให้ท่านประจักษ์แจ้งแก่ใจแล้วว่า ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ จะมีคุณค่าสูงยิ่งไปกว่าการเดินทางตามรอยพระอรหันต์ ผลจากการปฏิบัติในป่าเขาในช่วงเวลานี้เองทำให้ท่านพระอาจารย์สุธรรม สุธัมโม บังเกิดความมั่นใจว่า ถ้าท่านดำเนินตามแนวนี้อย่างต่อเนื่อง ในที่สุดท่านก็จะสามารถนำญาติพี่น้องให้เกิดความศรัทธาที่แนบแน่นต่อพระพุทธศาสนาได้อย่างแน่นอน ท่านเกิดธรรมปิติ อุทานธรรมกับตนเองว่า “ชีวิตในชาตินี้ ขอบทิ้งไว้ในพระพุทธศาสนา ไม่มีคำว่าหวนคืนสู่เพศฆราวาสอีกต่อไป”

ด้วยเหตุที่วัดป่าหนองไผ่ มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน นับเนื่องแต่การมาพักปฏิบัติภาวนาและอบรมสั่งสอน ชาวบ้านของท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ก่อนปี ๒๔๖๙ แล้วตามด้วยพระอาจารย์ที่เป็นศิษย์องค์สำคัญ ๆ อีกหลายรูป อาทิ ท่านพระอาจารย์กงมา จิรปุญฺญ, หลวงปู่ฝั้น อาจาโร, หลวงปู่หล้า เขมปัตโต เป็นต้น จึงเป็นเหตุให้สถานที่แห่งนี้ เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในหมู่พระภิกษุสงฆ์ ครมฐานว่า เป็นสถานที่อันวิเวก เหมาะสมแก่การปฏิบัติภาวนา ทำให้มีพระภิกษุสงฆ์มาพักเพื่อปฏิบัติธรรมและจำพรรษาอยู่เสมอ จึงนับว่าวัดป่าหนองไผ่ ซึ่งตั้งอยู่บนเทือกเขาภูพาน เป็นสถานที่สำคัญเก่าแก่ ถือเป็นอนุสรณ์สถานที่ควรแก่การอนุรักษ์ และท่านพระอาจารย์สุธรรม สุธัมโม ได้พำนัก ณ วัดป่าหนองไผ่ อ.เมือง จ.สกลนครแห่งนี้เรื่อยมาจวบจนปัจจุบัน

โอวาทธรรม “ก่อนที่จะพัฒนาสิ่งอื่นใด ขอให้เราหันมาพัฒนาจิตพัฒนาใจของเราให้ดีก่อน จากนั้นจะพัฒนาสิ่งใดก็ดีไปหมด”

ความมีน้ำใจ ความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อ แบ่งปัน ความบริสุทธิ์ใจ ในการทำบุญสุนทานจะจิตจางจนหมดไปได้ หากมีการแลกเปลี่ยนกันด้วยเงิน ผู้ที่จะรักษานโยบายนี้ไว้ได้จะต้องอาศัยความอดทนความแข็งแรงเป็นอย่างสูง เพราะความเมตตาสงสารชาวบ้านที่ยากจนก็มีเต็มล้นใจ การสงเคราะห์ด้วยการจ่ายค่าแรงงานก็เป็นสิ่งที่สะดวกคล่องตัว เปรียบเสมือนได้ดังใจ ได้ตามความประสงค์ เป็นไปตามเวลาที่กำหนด สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ง่ายๆ ถ้าใช้เงินเป็นเครื่องตอบแทน ทว่านโยบายของท่านคือการสร้างคน มิใช่สร้างวัตถุให้ มีสิ้นเหลือ แต่ความเจริญทางด้านจิตใจกลับลดน้อยลงๆ หาใช่ความประสงค์ไม่ สิ่งที่จะทำให้ชาวบ้านบังเกิดความศรัทธา และพร้อมเพรียงใจกันเสียสละมาทำนุบำรุงสถานที่ของวัด โดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นวัตถุเงินทอง ก็มีเพียงสิ่งเดียวคือ “พระธรรม”

■ แหล่งที่มา : <https://cac.kku.ac.th/>

“วันปิยมหาราช”เป็นวันคล้ายวันสวรรคตของ
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
(รัชกาลที่ ๕) รู้หรือไม่? พระองค์มีพระราชสมัญญานามว่า
สมเด็จพระปิยมหาราช ที่แปลว่า
“พระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นที่รักยิ่งของปวงชน”

วันที่ ๒๓ ตุลาคม ของทุกปีเป็น “วันปิยมหาราช” ถือเป็นวันสำคัญของชาติและรัฐบาลได้กำหนดให้เป็นวันหยุดราชการด้วย เนื่องจากเป็นวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณทั้งในการปกครองบ้านเมืองและพระราชทานความร่มเย็นเป็นสุขแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า ประชาชนชาวไทยจึงพร้อมใจกันถวายพระราชสมัญญานามพระองค์ว่า “สมเด็จพระปิยมหาราช” ที่มีความหมายว่า “พระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นที่รักยิ่งของปวงชน”

๑. รัชกาลที่ ๕ ทรงพระราชสมภพในปี พ.ศ. ๒๓๙๖

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๓๙๖ เป็นพระราชโอรสพระองค์ที่ ๔ ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) กับสมเด็จพระเทพศิรินทราบรมราชินี

๒๓ ตุลาคม “วันปิยมหาราช”

พระองค์ทรงได้รับการศึกษาขั้นแรก จากสำนักพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าบุตรี โดยทรงศึกษาด้านวิชาการและโบราณราชประเพณีต่างๆ หลังจากนั้น พระบรมชนกนาถทรงจ้างครูชาวต่างประเทศโดยตรง ให้มาสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากทรงเห็นว่าต่อไปในอนาคตจะจำเป็นอย่างมาก และพระบรมชนกนาถทรงฝึกสอนวิชาการในด้านต่างๆ อาทิ วิชารัฐศาสตร์ด้วยพระองค์เองด้วย

๒. เสด็จขึ้นครองราชสมบัติ ในพระชนมายุเพียง ๑๖ พรรษา

หลังจากที่รัชกาลที่ ๔ เสด็จสวรรคต พระองค์ก็เสด็จขึ้นครองราชสมบัติ เป็นพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๕ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ มีการจัดพระราชพิธีบรมราชาภิเษกขึ้นเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๑๑ ทรงพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในขณะนั้นพระองค์ทรงมีพระชนมายุเพียง ๑๖ พรรษา

ขุนนางผู้ใหญ่จึงแต่งตั้งเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ระหว่างนั้นพระองค์ได้เสด็จประพาสต่างประเทศ เพื่อทอดพระเนตรการบริหารบ้านเมืองและวิทยาการสมัยใหม่จากประเทศแถบยุโรป เพื่อนำมาปรับใช้ในการพัฒนาประเทศ

๓. พระราชกรณียกิจที่สำคัญในรัชกาลที่ ๕

หลายคนคงทราบแล้วว่าพระราชกรณียกิจที่สำคัญอย่างยิ่งของพระองค์ ก็คือ การเลิกทาส ตั้งแต่พระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์ ด้วยทรงไม่ต้องการให้มีการกดขี่เหยียดหยามคนไทยด้วยกันเอง และทรงเห็นว่าการมีทาสเป็นสิ่งที่ล้าสมัย ไม่เหมาะกับประเทศที่เจริญแล้ว โดยในปี พ.ศ. ๒๔๑๖ พระองค์ได้ทรงตราพระราชบัญญัติทาส ห้ามคนที่เกิดในรัชกาลปัจจุบันเป็นทาส

ด้านการทหารและการปกครองประเทศ : ทรงนำแบบอย่างทางทหารของประเทศแถบยุโรปมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทย มีการจัดตั้งกรมเสนาธิการทหารบกขึ้นเป็นครั้งแรก และทรงตั้งโรงเรียนนายร้อยทหารบกและทหารเรือ ตลอดจนส่งพระราชโอรสไปศึกษาวิชาการทหารในทวีปยุโรป

ด้านการปกครองประเทศ : ทรงให้ตราระเบียบการปกครองขึ้นใหม่ แยกหน่วยราชการออกเป็นกรมกองต่างๆ จากเดิมมี ๖ กระทรวง และได้เพิ่มอีก ๔ กระทรวง ในส่วนภูมิภาคทรงให้จัดตั้ง “มณฑลเทศาภิบาล” ขึ้นเป็นครั้งแรก อยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย

ด้านเศรษฐกิจและการคลัง : ทรงให้มีการจัดทำงบประมาณแผ่นดินขึ้น โดยทรงให้แยกเงินแผ่นดินและเงินส่วนพระองค์ออกจากกัน และทรงให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเป็นครั้งแรกคือ แบงก์สยามกัมมาจล หรือธนาคารไทยพาณิชย์ในปัจจุบัน

ด้านการศึกษา : ทรงให้ตั้งโรงเรียนหลวงแห่งแรกขึ้นในพระบรมมหาราชวังจัดการเรียนการสอน แล้วขยายออกไปทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้ทั่วถึงประชาชน ทำให้การศึกษาของไทยได้รับการพัฒนา

ด้านการต่างประเทศ : พระองค์ได้เห็นถึงความสำคัญของการเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ ในรัชสมัยของพระองค์จึงมีการส่งเอกอัครราชทูตไปประจำในต่างประเทศเป็นครั้งแรก และพระองค์ยังทรงเสด็จประพาสประเทศต่างๆ เพื่อนำวิทยาการสมัยใหม่มาพัฒนาประเทศ

ด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค : ทรงให้สร้าง

ถนนขึ้นหลายสายและทรงส่งพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์สร้างสะพานข้ามคลองและทางรถไฟหลายแห่ง อาทิ สะพานเฉลิมสวรงค์เฉลิมศรี ทางรถไฟสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ เป็นต้น

ด้านสาธารณูปโภค : ทรงมีพระราชดำริว่าประชาชนควรมีน้ำสะอาดเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค พระองค์จึงทรงให้ติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการทำน้ำประปาขึ้น นอกจากนี้ พระองค์ทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์เพื่อเป็นค่าก่อสร้างโรงพยาบาลวังหลัง (ซึ่งปัจจุบันคือโรงพยาบาลศิริราช) เพื่อเป็นสถานที่สำหรับรักษาประชาชนที่เจ็บป่วย

๔. รู้จักสถาปัตยกรรมงดงาม สมัย ร.๕

พระที่นั่งอนันตสมาคม : สร้างขึ้นในสมัยของรัชกาลที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๕๑) เป็นท้องพระโรงเดิมของพระราชวังดุสิต ชื่อพระที่นั่งนี้มาจากพระที่นั่งองค์หนึ่งในพระบรมมหาราชวังใช้เวลารสร้าง ๘ ปี เป็นอาคารทรงยุโรปล้วน และเป็นพระที่นั่งหินอ่อนเพียงองค์เดียวในประเทศไทย ก่อสร้างด้วยหินอ่อนสีขาวจากเมืองคาร์รารา ประเทศอิตาลี มีแรงบันดาลใจมาจากโดมของวิหารเซนต์ปีเตอร์ แห่งนครรัฐวาติกัน

พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท : เป็นพระที่นั่งในหมู่พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท ภายในพระบรมมหาราชวัง รัชกาลที่ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๙ ตั้งอยู่ระหว่างพระมหามณเฑียรกับพระมหาปราสาท ประกอบด้วยปราสาท ๓ องค์ ทอดตัวจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก การออกแบบผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมไทยกับสถาปัตยกรรมยุโรป เป็นที่มาของชื่อ “ฝรั่งสามทิว”

พระราชวังพญาไท : รัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้น พร้อมกับพระราชทานนามให้ว่า “พระตำหนักพญาไท” (ต่อมาได้รับการสถาปนาเป็นพระราชวังพญาไท) สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่เสด็จทอดพระเนตรการทำนา การปลูกผักและการเลี้ยงสัตว์ และใช้เป็นที่ประทับเป็นที่พักผ่อน รวมถึงพื้นที่ด้านตรงข้ามกับพระตำหนัก ใช้เพื่อประกอบพระราชพิธีแรกนาขวัญในยุคสมัยนั้นด้วย

■ แหล่งที่มา : <https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/966781>

พระราชวิสุทธิประชานาถ
ประธานอุปัถม์

ขอเชิญร่วมงาน พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ประจำปี ๒๕๖๕ วันที่ ๕ - ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

- พิธีอัญเชิญพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปาง ขึ้นประดิษฐานบนแท่นถาวร
- พิธีเปิดการปฏิบัติธรรม / ทำวัตรสวดมนต์เย็น และเวียนเทียนสมโภชพระพุทธรูปบุรี
- พิธีพุทธาภิเษกพระพุทธรูปบุรีฯ และสมโภชพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
- พิธีวางศิลาฤกษ์อาคารปฏิบัติธรรม
- พิธีถวายมุทิตาสักการะ พระราชวิสุทธิประชานาถ (หลวงพ่อดลงกต)

ณ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

กำหนดการงานประจำปี พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ประจำปี ๒๕๖๕ ระหว่างวันที่ ๕-๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๕

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ (ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑)

- เวลา ๐๗.๐๐ น. - พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๘๙ รูป อุทิศถวาย ร.๙
- เวลา ๑๗.๐๐ น. - พิธีอัญเชิญพระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปางขึ้นประดิษฐานบนแท่นถาวร
- ตั้งกองผ้าป่าบุญบูชาพระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปาง
- เวลา ๐๘.๔๕ น. - พิธีทักษิณานุประทานอุทิศถวาย ร.๙
- เวลา ๑๗.๐๙ น. - พิธีเปิดการปฏิบัติธรรม / ทำวัตรสวดมนต์เย็น และเวียนเทียนสมโภชพระพุทธรูป

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ (ขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือน ๑)

- เวลา ๐๗.๐๐ น. - พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๙ รูป
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีรดน้ำ/นํ้ามนต์พระศรีมหาโพธิ์
- เวลา ๐๘.๓๐ น. - พิธีอัญเชิญพานดอกบัวบูชาพระพุทธรูปและทำบุญผ้าป่าบูชาพระพุทธรูป ๘๙ ปาง (ทุกวัน)
- เวลา ๐๙.๐๐ น. - พิธีเปิดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา แข่งขันการบรรยายธรรมะและสวดมนต์ทำนองสรภัญญะ
- เวลา ๑๗.๐๐ น. - พิธีทำวัตรสวดมนต์เย็น / ปฏิบัติธรรม และเวียนเทียนสมโภชพระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑)

- เวลา ๐๗.๐๐ น. - พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๙ รูป
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีรดน้ำ/นํ้ามนต์พระศรีมหาโพธิ์
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีอัญเชิญพานดอกบัวบูชาพระพุทธรูปและทำบุญผ้าป่าบูชาพระพุทธรูป ๘๙ ปาง (ทุกวัน)
- เวลา ๐๘.๓๐ น. - เปิดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา แข่งขันการบรรยายธรรมะและตอบปัญหาธรรมะของเยาวชน
- เวลา ๑๗.๐๐ น. - พิธีทำวัตรสวดมนต์เย็น / ปฏิบัติธรรม และเวียนเทียนสมโภชพระพุทธรูปลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ (ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑)

- เวลา ๐๗.๐๐ น. - พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๙ รูป
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีรดน้ำ/นํ้ามนต์พระศรีมหาโพธิ์
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีอัญเชิญพานดอกบัวบูชาพระพุทธปุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิและทำบุญผ้าป่าบูชาพระพุทธปุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปาง (ทุกวัน)
- เวลา ๑๒.๓๐ น. - พิธีเจริญพระพุทธมนต์พุทธทักษิณาทนพระพุทธปุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิ
- พิธีบวงสรวงเทวดาบูชาฤกษ์
- เวลา ๑๕.๐๐ น. - พิธีพุทธทักษิณาทนพระพุทธปุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิและสมโภชพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
- เวลา ๑๗.๐๐ น. - พิธีทำวัตรสวดมนต์เย็น / ปฏิบัติธรรม และเวียนเทียนสมโภชพระพุทธปุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิ

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑)

- เวลา ๐๗.๐๐ น. - พระราชวิสุทธิประชาชนถา ทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๗๐ รูป
- เวลา ๐๘.๐๐ น. - พิธีบวงสรวงเทวดาบูชาฤกษ์
- เวลา ๐๙.๐๐ น. - พิธีวางศิลาฤกษ์อาคารปฏิบัติธรรม
- เวลา ๐๙.๓๐ น. - พิธีเจริญพระพุทธมนต์อายุวัฒนมงคลพระราชวิสุทธิประชาชนถา (อลงกต ดิग्ฆปณฺโณ) ๖๙ ปี
- พิธีทอดผ้าป่าบูชาพระพุทธปุษยคีรีศรีสุวรรณภูมิ ๘๙ ปาง
- พิธีมอบรางวัลชนะเลิศแก่เยาวชนชนะเลิศการแข่งขันการบรรยายธรรมะและสวดมนต์ทำนองสรภัญญะ
- เวลา ๑๒.๓๐ น. - พิธีถวายมุทิตาสักการะ พระราชวิสุทธิประชาชนถา (อลงกต ดิग्ฆปณฺโณ)
- มหรสมโภช

ลัทธิวาที สมเด็จพระโต

วาจาอ่อนหวาน

ตามปกติ เจ้าประคุณสมเด็จพระโต ท่านพูด จะ จำ กับ คนทุกคน แม้กับสัตว์ เจริญจน ท่านก็พูดอย่างนั้น เช่น คราวหนึ่ง ท่านเดินทางไปพบสุนัขนอนขวางทางอยู่ ท่านพูดกับสุนัขนั้นว่า “โยมจำ ขอฉันไปที่จ๊ะ” แล้วท่านก็ก้มกายเดิน หลีกทางไป

มีผู้ถามว่าทำไมท่านจึงทำดังนั้น ท่านตอบว่า “ฉัน ไม่รู้ได้ว่า สุนัขนี้เคยเป็นพระโพธิสัตว์หรือไม่ เพราะในเรื่อง ชาดก กล่าวว่า ในกาลครั้งหนึ่ง พระโพธิสัตว์เสวยพระชาติ เป็นสุนัข”

ตัดบ่วงแทนนก

นอกจากนี้ ท่านยังแผ่เมตตาให้สัตว์ทั้งหลายทั่วกัน ไม่จำกัดขอบเขตว่า จะเป็นสัตว์ชนิดใด เมื่อพบสัตว์ประสบ ทุกข์ต้องภัยพิบัติ ท่านก็ช่วยเหลือแก้ไขด้วยการอุณยจิต

มีเรื่องเล่าว่า ครั้งหนึ่งท่านเดินทางไปต่างจังหวัด ระหว่างทางได้มองเห็นนกตัวหนึ่งติดแร้วอยู่ กำลังดิ้นรนเพื่อ จะเอาชีวิตให้รอดไป แต่ก็ไม่สามารถหลุดไปจากแร้วได้ ท่าน จึงแก้บ่วงแร้วปล่อยนกนั้นไป แล้วท่านก็เอาเท้าของท่าน สอดเข้าไปในบ่วงนั้น นั่งทำที่เป็นติดแร้วไปไม่ได้ เมื่อคนเดิน ผ่านมาพบ ก็เข้าไปจะช่วยแกะเชือกแก้บ่วงออก ท่านไม่ยอม ให้แก้บอกให้ไปตามเจ้าของแร้วมาก่อน เมื่อเจ้าของแร้วมา ท่านก็บอกความจริงว่า นกติดแร้วแต่ท่านช่วยปล่อยนกนั้น ไป จึงขอติดแร้วแทนนก

เจ้าของแร้วบอกท่านว่า ไม่เป็นไร อนุญาต ยินยอม ให้ท่านปล่อยนกนั้นได้ โดยไม่ติดใจโกรธแต่อย่างใด ท่านจึง แก่บ่วงจากเท้า แล้วบอกให้เจ้าของแร้วกรวดน้ำ ท่านยกถา ลีพี เสริจแล้วท่านจึงออกเดินทางต่อไป

เรื่องการแก้บ่วงปล่อยนกไปนั้น ว่าตามทางพระ

วินัย ท่านมีความผิดเพราะนกนั้นเป็นทรัพย์มีเจ้าของแล้ว ปรับเป็นกัณฑ์ไทย ดังนั้น ท่านจึงต้องคอยให้เจ้าของแร้ว อนุญาตก่อนจึงพ้นผิดได้

อนึ่ง การปล่อยนกในฐานะเช่นนั้น นับเป็นทาน อย่างหนึ่งเรียกว่า อภัยทาน การที่เจ้าของแร้วให้เจ้าประคุณ สมเด็จพระโต ปล่อยนกได้นั้น จึงจัดว่าได้บำเพ็ญกุศลที่เรียกว่า อภัยทานนั้นอีกทางหนึ่งด้วย ท่านจึงบอกให้เจ้าของแร้ว กรวดน้ำ และท่านกล่าวคำอนุโมทนาดังกล่าว

ยอดนักเทศน์

เจ้าประคุณสมเด็จพระโต เป็นนักเทศน์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก เป็นที่นิยมยกย่องอยู่ทั่วไป แว่แห่งการเป็นนักเทศน์ ของท่านนั้นปรากฏตั้งแต่เมื่อเป็นสามเณร ใครๆ ก็ชมว่า เทศน์ได้ไพเราะนัก พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬา โลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ โปรดมาก เมื่ออุปสมบทเป็นพระ แล้วยังเป็นนักเทศน์มีชื่อเสียง คนทุกชั้นบรรดาศักดิ์นิยม นับถือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในรัชกาลที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ก็ทรงพระเมตตาทุกพระองค์ว่า ท่านเทศน์ดีเยี่ยม ยอด ทั้งในทางธรรมวัตรและมหาชาติ ถึงได้รับยกย่องว่า เป็นพระธรรมกถึก เอกองค์หนึ่ง ในวงการศาสนา

มีกิจอันหนึ่งที่พระเจ้าแผ่นดินทรงบำเพ็ญ คือทรง สดับพระธรรมเทศนาทุกวัน เป็นประเพณีมีมาแต่ครั้งกรุง ศรีอยุธยา ถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัวในรัชกาลที่ ๑, ที่ ๒, ที่ ๓, ที่ ๔ และที่ ๕ ก็ทรงประพฤติ พระราชานุกิจอันนี้

เล่ากันว่า ในรัชกาลที่ ๔ ครั้งหนึ่ง เจ้าประคุณ สมเด็จพระโต ได้ถวายเทศนาที่ในพระราชฐาน ๓ วัน ติดต่อกัน เนื่องในการเสด็จออกทรงธรรมตามพระราชานุกิจนั้น วันที่ ๑ ผ่านไปแล้วถึงวันที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า

อยู่หัว มีพระราชประสงค์จะทรงสดับพระธรรมเทศนาแต่เพียงย่อๆ เพราะมีพระราชกิจคอยอยู่อย่างหนึ่ง (นัยว่า เจ้าจอมประสูติ) แต่หาได้รับสั่งให้ทราบไม่ เห็นจะทรงเกรงอภัยาคัย จึงคงประทับฟังจนจบ แต่ว่าวันนั้นเจ้าประคุณสมเด็จฯถวายเทศน์วันนั้นพิสดารยืดยาวมาก

ครั้นถึงวันที่ ๓ พอพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออก ท่านก็ขึ้นธรรมาสน์ถวายศีล บอกคักราช ถวายพระพรตามแบบการเทศน์แล้วตั้งนะโม ๓ จบ ตั้งคาถาเดินเรื่องแล้วแปลลัก ๒-๓ คำ ท่านก็กล่าวขึ้นว่า จะถวายพระธรรมเทศนาหมวดใดๆ ก็ทรงทราบอยู่หมดแล้ว เอวัง ก็มีด้วยประการ ฉะนี้ลงจบเทศนา แล้วลงจากธรรมาสน์

พระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำรัสถามถึงเหตุว่า โฉนในวันก่อนถวายเทศน์ยืดยาวมาก และวันนี้ทำไมถวายน้อยนัก ท่านถวายพระพรว่า “เมื่อวานนี้มหาพิตรพระราชสมภารเจ้ามีพระราชหฤทัยขุ่นมัว ด้วยทรงมีกังวล จะดับความขุ่นมัวได้ต้องทรงสดับพระธรรมเทศนาให้มาก ส่วนวันนี้มีพระราชหฤทัยผ่องใส จะไม่ทรงสดับก็ได้”

ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแย้มพระโอษฐ์แล้วไม่ตรัสว่ากระไร

เลียนแบบเลยจ้อดี

การที่เจ้าประคุณสมเด็จฯ เทศน์สั้นเพียง ๒-๓ คำ แล้วลง ได้ปรากฏข่าวแพร่กระจายไปในหมู่พระสงฆ์ทั่วไป และต่างก็มีความคิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น ทรงผนวชนานถึง ๒๗ พรรษา การศึกษาพระพุทธานุศาสนาก็ทรงแตกฉานลึกซึ้งจนกระทั่งสามารถตั้งนิกายคณะสงฆ์ขึ้นใหม่คือ “คณะธรรมยุติกนิกาย” หรือที่เราเรียกกันว่า พระธรรมยุติ ปรากฏมาจนปัจจุบัน

ในปีต่อมา ทรงโปรดให้ เจ้าคุณพระธรรมไตรโลก (รอด) วัดโมลีโลกยาราม ฝั่งธนบุรี ถวายเทศนา เนื่องในงานทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทักษิณานุสรณ์ อุทิศถวายสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส ซึ่งสิ้นพระชนม์ในปี ๒๓๙๖

เจ้าคุณพระธรรมไตรโลก พอขึ้นสู่ธรรมาสน์ ดำเนินการเทศน์ ตั้ง นะโม ๓ จบ ตั้งคาถาเดินเรื่องแล้วถวายเทศน์อย่างย่อๆ ว่า ธรรมบทใดๆ พระมหาพิตรทรงทราบหมดแล้ว เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้ ตามอย่างเจ้า

ประคุณสมเด็จฯ

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกริ้วตรัสว่า “ตัวเหมือนขรวัวโต หรือ จิ้งเอาจอย่าง เทศน์แบบนี้ ยกให้แต่ ขรวัวโต เท่านั้น”

ภายหลังต่อมาเจ้าคุณพระธรรมไตรโลก ได้ถวายหนังสือขอพระราชทานอภัยโทษ ด้วยรู้สึกตัวว่า มีผิดเป็นอันมาก เพราะทำให้เสียพระเกียรติ พระราชศรัทธาไป ถ้าสืบไปเบื้องหน้าทำเช่นนี้อีก จะขอลาสิกขาบทออกมารับพระราชอาญาตามโทษานุโทษ

ประเพณีบอกศักราช

ในการเทศน์นั้น ต้องมีการบอกศักราชก่อนเสมอ เพื่อเตือนผู้ฟังว่า ในเวลานั้นเป็นวัน เดือน ปี อะไร ด้วยว่าปฏิทินกำหนดวันเวลายังไม่แพร่หลายอย่างปัจจุบัน การที่จะรู้ข้างขึ้นข้างแรม จึงมักจะสอบถามพระอยู่เสมอ หรือบางที ถ้าเห็นว่าพระภิกษุสงฆ์ปลงผมก็แสดงว่าวันรุ่งขึ้นจะต้องเป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำ แน่ ขอประทานโทษ อย่างนี้เรียกว่า เอาหัวพระเป็นปฏิทินนั้นแหละครับ

ปีจุลศักราชที่ลงท้ายด้วยเลข ๖ จะต้องเรียกว่า “ฉก” เช่น ปีชาล ฉก (จ.ศ.๑๒๑๖) คำว่า ฉก อ่านออกเสียงแต่เดิมมาว่า “ฉ้อ-ศก” ต่อมาเจ้าประคุณสมเด็จฯ ได้ถวายเทศนาที่พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ท่านถวายศักราชว่า ปีชาล ฉก (อ่านว่า ฉะ - ศก) พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดว่าท่านบอกถูกต้องตามอักขรวิธีภาษาไทย ได้พระราชทานกับปียกัณฑ์ เป็นมูลค่าถึง ๖ บาท และทรงให้ประกาศใช้คำว่า ฉก แทน ฉ้อศก ให้ถือเป็นแบบฉบับสำหรับแผ่นดินสืบต่อไป

■ **แหล่งที่มา** : ลานธรรมจักร เรื่องลิลาวาทะสมเด็จโต
จาก <http://www.dhammadownload.com>

ปางสมาธิใต้ร่มโพธิ์เหนือमारผจญ

ก่อนอาทิตย์อัสดงลงลอยลับ
ผจญกับจอมมารผ่านวิถี
ซึ่งคอยขัดขวางการกระทำดี
นามว่าวสวัตตี มายีชวน
ระดมพลเสนามารสะท้านไหว
บันดาลพายุใหญ่ให้ปั่นป่วน
แปรตาง้าวหลาวแหลนเล่นโลดทวน
แทงโถมสวนธนูน้ำวเข้าแล่งยิง

ปางสะดุ้งมาร

พระยามาร คือ กิเลสเลสหากเหียบ
ให้เปรยเปรียบว้าวสวดอย่างผีสิง
เพื่อขบวนการตรัสรู้ชู้อ้างอิง
ความเป็นจริงอยู่ข้างในพระทัยองค์
จึงเอ่ยอ้างพระบารมีสามสิบทัศ
ดุจแม่ธรณีจัดแจงประสงค์
บีบน้ำ คือ เมตตา บ่าไหลลง
จากมวยผม คือ วรคัมภีร์ธรรม
กิเลสมารชานกายสลายสูญ
ด้วยเดชพูนบารมีที่งามขำ
ต้องแพ้วพายป้ายหน้าหมดท่ารำ
เพราะสิ้นจากจิตจำจรอ้าลา

10 ธันวาคม ‘วันรัฐธรรมนูญ’

๑๐ ธันวาคมของทุกปี เพื่อเป็นการรำลึกถึงรัฐธรรมนูญฉบับแรก ฉบับถาวร ถือเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานให้กับปวงชนชาวไทย ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕

ประวัติความเป็นมา

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ที่ใช้กันมาอย่างยาวนาน ไปสู่ระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งใช้กฎหมาย “รัฐธรรมนูญ” เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง

ความสำคัญของวันรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรสยาม ที่ถือเป็นฉบับถาวร เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบรัฐสภา ผ่านการเลือกตั้งจากประชาชน โดยพระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ซึ่งตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบัน มีรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นหลายฉบับ มีการแก้ไขร่างกฎหมายหลายรอบ เพื่อให้เหมาะสมกับโลกที่เปลี่ยนไป ดังนั้นในวันรัฐธรรมนูญจึงเป็นวันหยุดราชการที่กำหนดขึ้นเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ที่ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) ทรงพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับแรก ให้แก่ประเทศไทย

รัฐธรรมนูญคืออะไร

รัฐธรรมนูญ ภาษาอังกฤษคือ Constitution หมายถึงกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ/รัฐ และต้องมีลักษณะเป็น

ลายลักษณ์อักษร หลายๆประเทศของโลกที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย มักมีการใช้รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เพื่อเป็นหลักและแนวทางในการบริหารประเทศ

รัฐธรรมนูญฉบับแรกของโลก เกิดขึ้นในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๒๑๕ เป็นสัญญาระหว่างพระมหากษัตริย์กับขุนนาง และพระสงฆ์ มีชื่อว่า “มหากฎบัตร” โดยมีเนื้อหาสำคัญคือ การจัดการองค์กร และการบริหารอำนาจ คำว่า Constitution ในภาษาอังกฤษนั้น แปลตรงตัวว่า “การสถาปนา”

รัฐธรรมนูญไทยฉบับแรก

ก่อนหน้านี้จะมีรัฐธรรมนูญฉบับจริงในปัจจุบัน หลังจากกระบวนการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์สิ้นสุดลง ประเทศไทยได้ใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว ๒๔๗๕ ซึ่งร่างโดยคณะราษฎร บังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ก่อนจะมีการลงพระปรมาภิไธยโดย พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว แล้วจึงเปลี่ยนจากฉบับชั่วคราว เป็นฉบับถาวร ได้มีการแก้ไข และประกาศใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของบ้านเมือง

กิจกรรมวันรัฐธรรมนูญ

มีพิธีการวางพวงมาลาถวายสักการะโดยพร้อมเพรียงกัน ณ พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ในหลายๆ จุดสำคัญมีการประดับธงชาติ ซึ่งโดยปกติจะเป็นการประดับธงชาติ ต่อจากวันพ้อแห่งชาติ 5 ธันวาคมของทุกปี

■ แหล่งที่มา : <http://event.sanook.com/day/constitution/>

กิจกรรมพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ

☀ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดโครงการพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจสู่ชุมชน มอบเครื่องอุปโภค บริโภค ให้กับ โรงเรียนบ้านเขาทับควาย ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี , โรงเรียนวัดหนองคู ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี , โรงเรียนวัดทุ่งสิงโต ต.เขาพระงาม อ.เมืองลพบุรี จ.ลพบุรี , โรงเรียนวัดโพธิ์ศรี อ.บางงา อ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี ☀

☀ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๕ มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดโครงการพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจได้นำถุงบุญมอบให้กับครอบครัวกำลังพลที่มีความลำบากในการดำเนินชีวิต และทุกข์พลภาพป่วยติดเตียง ตามหน่วยงานทหารต่าง ๆ ☀

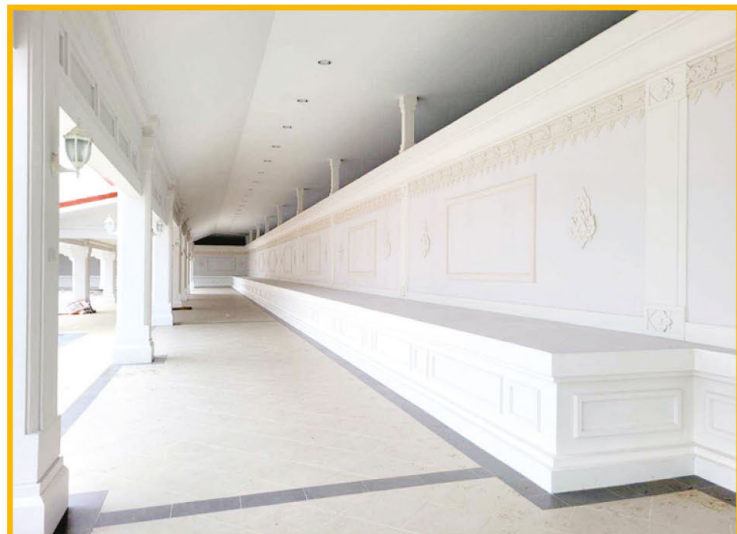

☀ วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิจัดโครงการพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจสู่ชุมชน นำโดย พันเอก ประชุม สุขสำราญ ประธานมูลนิธิ และคณะกรรมการเผยแผ่ธรรมะ มอบถุงยังชีพให้กับผู้ป่วยติดเตียงในพื้นที่ จ.ลพบุรี ☀

ความก่

การก่อสร้างอาคารแทนประดิษฐานพระพุทธร

ภาพหน้า

หลวงพ่อศรีสุวรรณภูมิ และ อาคารประกอบ

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

☉ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรงร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย และพุทธศาสนิกชน ร่วมกันตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งแก่ภิกษุสงฆ์ในโครงการ สร้างสุขสามัคคีทำความดีเพื่อแผ่นดินพระพุทธศาสนา ครั้งที่ ๑๐ / ๒๕๖๕ รอบตลาดอำเภอโคกสำโรง สิ่งของมอบช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงคนชราคนยากจนปัจจัยจำนวน ๒๖,๑๕๙ บาท สมทบกองทุนสังฆปรินายกกระทรวง คณะสงฆ์อำเภอโคกสำโรง ☉

☉ คณะสงฆ์อำเภอพัฒนานิคม สนับสนุนกุ้ยพัฒนานิคม รวบรวมสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม ตั้งศูนย์รับบริจาค “แบ่งปันน้ำใจ ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย” บริเวณวัดพัฒนารามารามตำบลพัฒนานิคม อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ☉

☉ คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรี กัลยาณมิตร และสาธุชนทุกภาคส่วนร่วมบำเพ็ญกุศลฟังพระธรรมเทศนาและร่วมเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม อุทิศส่วนกุศลแด่ พระครูใบฎีกาทรงพล ชยมนุโท อดีตเจ้าคณะตำบลชอนสมบูรณ์ กิตติมศักดิ์ เจ้าอาวาสวัดศรีรัตนาราม ต.ชอนสมบูรณ์ อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี ☉

ขอเชิญร่วมบูชาวัตถุมงคล

เพื่อสมทบทุนสร้าง อาคารแท่นประดิษฐาน พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ

A. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ผิว)

ราคา 999 บาท

B. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ทอง)

ราคา 1,499 บาท

C. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ผิว)

ราคา 1,999 บาท

D. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ทอง)

ราคา 2,999 บาท

E. พระพุทธรเจ้าน้อย (สมณันบุ)

ราคา 3,999 บาท

F. พระพุทธรเจ้าน้อย (ไฟเบอร์สมณันบุ)

ราคา 499 บาท

G. พระพุทธรเจ้าน้อย (ปัดทอง)

ราคา 4,999 บาท

H. พระพุทธรเจ้าน้อย (ไฟเบอร์พ่นทอง)

ราคา 499 บาท

สนใจสั่งจอง
๐๙-๔๓๕๑-๘๒๖๐

พาเที่ยววัด

"กรรมฐานเปิดโลก" วัดเขาสมโขชน

ประวัติวัดเขาสมโขชน

วัดเขาสมโขชน ตั้งอยู่ที่บ้านเตาชนมจีน หมู่ที่ ๕ ตำบลบัวชุม อำเภอยัชบาดาล จังหวัดลพบุรี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัด ๒๐๐ ไร่ บริเวณที่ตั้งมีภูเขาล้อมรอบ ๓ ด้าน ที่ดินวัดแบ่งเป็น ๒ ส่วน อยู่บนภูเขาและที่ราบเชิงภูเขา การสร้างวัดได้สร้างขึ้นเป็นวัดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐ พื้นที่ภูเขาซึ่งล้อมรอบบริเวณวัดทั้ง ๓ ด้าน มีถ้ำอยู่มาก มีชื่อเรียกแตกต่างกัน มีเจดีย์ขนาดแตกต่างกันหลายองค์ ภายหลังได้ร้างไป เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ หลวงพ่อคง จตตมโล ได้ธุดงค์จาริกมาเพื่อปฏิบัติธรรมโดยอาศัยอยู่ในถ้ำพระอรหันต์ ตามนิมิตซึ่งในขณะนั้น ชาวบ้านเรียกกันว่า ถ้ำน้ำกสงถ้ำเขาสมโขชน ต่อมาวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕ ทางคณะสงฆ์ได้ประกาศให้เป็นวัดเขาสมโขชน โดยมีหลวงพ่อคง จตตมโล เป็นพระวิปัสสนาจารย์ และประธานสงฆ์ มีพระครูภาวนาวโรสุตฺติ (ผิว วณณคุตฺโต) ดำรงตำแหน่งรักษาการแทนเจ้าอาวาส ด้วยอานุภาพขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และบารมีของหลวงพ่อคง จากครั้งแรกที่หลวงพ่พร้อมภิกษุหนึ่งรูป และสามเณรหนึ่งรูปรวมสามรูป ได้ธุดงค์มาที่ถ้ำพระอรหันต์ปรากฏว่าทำให้มีภิกษุสามเณร และพุทธบริษัทชายหญิง หมุนเวียนกันเข้ามารับการฝึกอบรมกรรมฐานเป็นระยะๆ มากบ้างน้อยบ้าง สุดแล้วแต่ความพร้อมของแต่ละบุคคลและมาถวายตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

จึงต้องมีการก่อสร้างเสนาสนะขึ้นเพื่อรองรับพุทธบริษัทที่มาปฏิบัติธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ สร้างศาลาขยเขาและเสนาสนะต่างๆ ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ สร้างวิหารอเนกประสงค์ จตตมโล สร้างถังน้ำเก็บน้ำฝน โรงครัว ห้องสุขา ห้องน้ำ ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ สร้างกุฏิ ๓๖ ปี หลวงพ่อคง จตตมโล ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ อุโบสถ ๒ ชั้น ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบพิธีเททองพระประธานในอุโบสถ โดยเจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธาจารย์ วัดสระเกศ เป็นองค์ประธาน ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบพิธียกช่อฟ้าอุโบสถ ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุขึ้นประดิษฐาน ในบุษบกเหนือโรงอุโบสถ โดยเจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธาจารย์ วัดสระเกศ เป็นองค์ประธาน ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จัดงานผูกพัทธสีมาปิดทองฝังลูกนิมิตโรงอุโบสถ

ปัจจุบันนี้ท่านเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันพระภาวนาสมณคุณ วิ. (ทอง ฐานคุณ โป.ธ.๙) ก็ยังนำพระภิกษุสามเณร แม่ชี อุบาสกอุบาสิกา ประพฤติวัตรปฏิบัติธรรมเจริญ ภาวนา ศึกษาพระธรรมวินัย เป็นกิจวัตรประจำวัน ดำเนินรอยตามพระเดชพระคุณหลวงพ่อคงเป็น

ปกติเสมอมา

ประวัติพระพุทธรเจ้าปางเปิดโลก

หลังจากที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ในวันอาสาฬหบูชา ณ นครสาวัตถี แล้วได้เสด็จจำพรรษาที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ของท้าวสักกะเทวราช เพื่อแสดงธรรมโปรดพระมารดาที่ประทับอยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิต พระพุทธองค์ทรงแสดงพระธรรมเทศนา (พระอภิธรรม) แก่พระมารดา ในที่สุดแห่งเทศนาพระมารดาทรงบรรลุโสดาปัตติผล เป็นพระโสดาบัน ครั้นอยู่จำพรรษาปวารณาแล้วจึงได้ตรัสกับท้าวสักกะว่า มีพระประสงค์จะเสด็จกลับยังโลกมนุษย์ ท้าวสักกะจึงได้นิรมิตบันไดทั้ง ๓ คือ บันไดทอง บันไดแก้ว บันไดเงิน บันไดไม้ทั้ง ๓ ตั้งอยู่ที่ประตูเมืองลังกาสงคร ส่วนหัวบันไดพาดอยู่ที่เขาสินธุ พระพุทธองค์เสด็จลงทางบันไดแก้วตรงกลาง เทวดาลงทางบันไดทองทางด้านขวา มหาพรหมลงทางบันไดเงินทางด้านซ้าย ในขณะที่เสด็จลงจากเทวโลกนั้น ทรงทำยมกปาฏิหาริย์อีกครั้งหนึ่ง คือ ทรงเปิดโลกทั้ง ๓ ให้แก่เทวโลก มนุษย์โลก ยมโลก พร้อมทั้งทรงแปลงพระฉัพพรรณรังสี ทำให้สัตว์โลกทั้ง ๓ มองเห็นกันและกัน อนึ่งพุทธบริษัท ที่เห็นพุทธานุภาพแล้ว ล้วนแต่ปรารถนาพุทธภูมิ

เพราะเหตุดังกล่าว ภายหลังจึงมีผู้สร้างพระพุทธรูปปางเปิดโลก เพื่อระลึกถึงวันที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงมาจากเทวโลก ในวันปฏิทิน คือ วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ และวันนั้นจึงเป็นปฐมเหตุแห่งวันเทโวโรหณะ(วันตักบาตรเทโวโรหณะ)

กรรมฐานเปิดโลก

ความเป็นมาของกรรมฐานเปิดโลก มีสองยุค คือ สมัยพระบรมนาถสภณโคดมยังทรงพระชนม์อยู่ ในกาลนั้นได้เสด็จขึ้นสู่ดาวดึงส์เทวสถาน เพื่อโปรดพระพุทธมารดา ในวันที่เสด็จกลับจากดาวดึงส์ ได้มีพุทธศาสนิกชนมากคอยรับเสด็จอยู่จำนวนมาก ในครั้งนั้นพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงใช้พุทธธานุภาพ แสดงโลกทั้ง๓ในปรากฏแก่พสกนิกรผู้เป็นสาธุศิษย์ของพระพุทธชินสีห์ ประชาชนที่มารับเสด็จในวันนั้นต่างก็ได้ทิพย์จักขุญาณ เห็นเทวโลก มนุษย์โลก และสัตว์ในอบาย สัตว์ในอบายทั้งหลายก็เห็นทั้งมนุษย์และเหล่าเทวดา เรียกว่าทั้ง๓โลกมองเห็นกัน อย่างทะลุปรุโปร่งในวันนี้ ด้วยอำนาจพระพุทธคุณนั้น เป็นอานุภาพที่ไร้ขอบเขต ทรงฤทธิ์อานุภาพสูงสุดในจักวาล ในวันนั้นเทวดา มนุษย์ และสัตว์เดรัจฉานทั้งปวงต่างได้พบ พ่อแม่ พี่น้อง ครูบาอาจารย์ มิตรสหายและบริวารเก่าๆ ที่

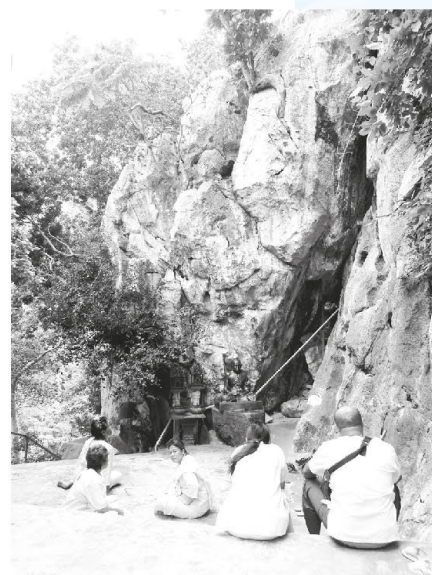

กำลังเสวยผลกรรมอยู่ในภพต่างๆกัน เป็นทุกขเวทนาบ้าง เป็นสุขเวทนาบ้าง จึงเกิดเมตตาจิต อธิษฐานอธิษฐานแก่กัน ผู้ที่ได้เคยกระทำความชั่วต่อกันให้พ้นจากบาปกรรมเวรเหล่านั้น ในวันนั้นนั่นเอง มีผู้มีปัญญาญาณ เกิดความเมื่อน่าย คลายความยินดีในภพชาติ หลุดพ้นจากอาสวะ สำเร็จเป็นพระอรหันต์เป็นจำนวนมาก จากนั้นมารธรรมะเปิดโลกก็ได้ปรากฏ ในประวัติพระพุทธศาสนาอีกเลย จนกระทั่งเมื่อหลวงพ่อดัง พุทธสาวกสมัยกึ่งพุทธกาลนี้ ได้ถือเนกขัมมะวัตรเป็นบรรพชิต บำเพ็ญเพียรด้วยวิริยะอันแรงกล้า วิริตแล้วจากการเบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมตั้งแต่ยังอยู่ในฆราวาสวิสัย ดำริมั่นที่จะออกจากกามได้จาริกเพื่อเจริญวิมุตติญาณเข้าสู่โลกุตตรสภาวะมาโดยลำดับ จนกระทั่งถึงถ้ำอรหันต์ เขาสมโภชน์ ลพบุรี ท่านได้ปฏิบัติกรรมฐานเป็นอุกฤษฏ์ จนบังเกิดความตึงเครียดในทุกส่วนของระบบประสาท ก็ยังไม่สำเร็จผลดังหวังทำให้รู้สึกท้อแท้ ท่านจึงน้อมจิตอธิษฐานว่า หากคุณพระพุทธเจ้ามีจริง ของจริงมาโปรดให้ท่านมีดวงตาเห็นธรรมด้วยเถิด ในครั้งนั้นเองก็ได้มีปรากฏการณ์บังเกิดขึ้นกับหลวงพ่อดัง ท่านได้พบ "พระวิสุทธิสัมมาสัมพุทธเทพ" และได้รับคำแนะนำในการปฏิบัติกรรมฐาน อาศัยบุญบารมีเก่าที่หลวงพ่อดังเคยเป็นหลวงพ่อร่ว ผู้รณาคัมภีร์ ไตรภูมิภพไว้สั่งสอนปวงชนมาก่อน พระพุทธองค์จึงทรงประทานธรรมะเปิดโลกให้ เมื่อหลวงพ่อดังใช้กำลังปัญญาเข้าพิจารณาภพภูมิอันเป็นอาสวะแห่งวัฏฏะแล้ว เกิดความเมื่อน่ายคลายกำหนด จิตใจมุ่งเข้าสู่ความบริสุทธิ์สำเร็จวิสุทธิญาณในวันนั้นเอง จากนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบรมโลกเชษฐได้ทรงประทานพุทธธานุภาพ ให้หลวงพ่อดังโปรดแสดงธรรมะเปิดโลกแก่พสกนิกรพุทธบริษัทได้โดยอาราธนาพระพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และอริยสังฆานุภาพ มาเป็นอานาจเปิดโลก เพื่อให้พุทธบริษัททั้งหลายเข้าใจแจ้งเรื่องกรรมและกลไกของกรรมโดยถ่องแท้ กรรมฐานเปิดโลก จึงได้รับการถ่ายทอดสืบทอดจากหลวงพ่อดังนับแต่นั้นมา สำหรับบางท่านที่สงสัยว่าพระพุทธเจ้าผู้ปรินิพพานนานแล้วพระองค์นั้น สามารถพบได้หรือข้อนี้ขอยืนยันด้วยพุทธพจน์ที่ว่า "ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเราตถาคต" และหากท่านปฏิบัติจนเข้าถึงโลกุตตรธรรมแล้ว ท่านจะหายสงสัยเอง

วัดเขาสมโภชน์ เป็นวัดที่มี

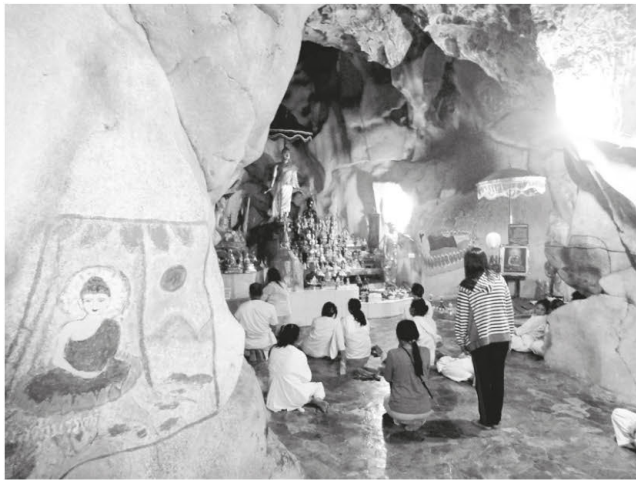
สภาพแวดล้อมร่มรื่น สงบ เหมาะกับการทำสมาธิ วิปัสสนา หรือหาเวลาไปสงบจิตใจด้วยการบวชเนกขัมมะก็ได้ แต่สำหรับคนที่รักที่จะไปแสวงบุญแบบไปแล้วกลับ ที่นี่ยังเป็นที่ที่ชวนไปเช่นกัน

วัดเขาสมโภชน์ มีความโดดเด่นในเรื่องของพื้นที่กว้างขวาง สภาพแวดล้อมด้วยทิวเขายังคงสมบูรณ์ตามธรรมชาติ เห็นสีเขียวต่างสีกันสวยงาม เพียงพบเห็นก็รู้สึกว่ายั่งยืน

นอกจากสภาพแวดล้อมที่ยังเป็นธรรมชาติไม่ถูกทำลายสิ่งปลูกสร้างก็มีความวิจิตรตระการตา อุโบสถของที่นี่ งดงาม มีภาพฝาผนังสวย คนที่ไปกราบพระประธานเป็นมงคลก่อนที่จะเดินต่อไป

ด้านหลังของอุโบสถ มีประติมากรรมพญานาคสีทองขดตัวแผ่พังพานหลายหัวเป็นแลนด์มาร์คที่เด่นและสวยงาม และมีอาคารที่เรียกว่า วังทองพญานาค ตัวอาคารเป็นแนวไทย เน้นสีขาว มีสัญลักษณ์พญานาคด้านหน้าตามราวบันไดทางขึ้น ด้านในมีพระพุทธรูปอยู่ด้านหน้าของพญานาค มีลวดลายวิจิตรตามฝาผนังและเพดาน จะเห็นดอกไม้และเครื่องสักการะ แสดงถึงความนิยมของผู้คนที่มาที่นี่ภายนอกก็มีพระพุทธรูปองค์ยืนหลายองค์ประดิษฐานรายรอบต้นไม้ใหญ่ ระหว่างทางที่จะไปถ้ำมีฝูงลิงป่วนเบ๊ยนอยู่พอสมควร

สำหรับคนที่ชอบเที่ยวถ้ำ ที่มีบันไดทางขึ้นไปสู่ถ้ำสำคัญ ๒ แห่งก็คือ ถ้ำภาชี และถ้ำอรหันต์ หากมีความตั้งใจจะเดินไปสู่ถ้ำแล้ว ควรมีการเตรียมตัวให้พร้อม ทั้งเครื่องแต่งกายทะมัดทะแมง รองเท้าผ้าใบช่วยให้เดินสะดวก ไฟฉายสำหรับส่องภายในถ้ำ โดยเฉพาะในถ้ำภาชีที่ค่อนข้างมีแสงสว่างน้อย

จุดไฮไลต์ของวัดเขาสมโขชน้อยอยู่ที่ถ้ำอรหันต์ ที่มีประวัติความเป็นมาเป็นที่กล่าวขาน หากเข้าไปในถ้ำอรหันต์แล้ว จะพบว่า มีช่องที่แสงเข้าด้านบน ช่องนั้นนั่นเองที่เป็นตำนานแล้วว่า หลวงพ่อ

คง จัดตมโล เคยเห็นถ้ำแห่งนี้ในนิมิต ทำให้เดินดูคงมาที่นี่ และมาพบถ้ำนี้เหมือนนิมิตที่เห็น แต่ท่านลงมาตามช่องด้านบน ไม่ใช่การเข้าทางด้านหน้าถ้ำเหมือนปัจจุบัน

ถ้ำอรหันต์นั้น ทางเข้าอาจจะดูคับแคบ แต่เมื่อเข้าไปแล้วพบว่า เป็นโถงกว้างขวาง มีการจัดระเบียบภายใน เสมือนเป็นโถงสักการะ มีรูปหล่อหลวงพ่อดิ่งในถ้ำ เป็นหลักฐานว่าท่านคือองค์แรกที่ค้นพบถ้ำแห่งนี้ และมีห้องหลวงพ่อดิ่งประดิษฐาน หลวงพ่อเป็นหินซึ่งหลวงพ่อดิ่งได้เห็นจากนิมิตและไปพบของจริงในถ้ำหากต้องการชมถ้ำอรหันต์นั้น ควรขึ้นไปให้ถึงก่อน ๑๖.๐๐ น. ไม่เช่นนั้น แม้ขึ้นอาจจะปิดถ้ำเสียก่อนทำให้เสียโอกาส

วัดเขาสมโขชนั้น นับเป็นวัดที่ตั้งแห่งศรัทธา ผู้คนไปปฏิบัติธรรมกันเนื่องนิมิต สามารถอยู่ได้ต่อเนื่องถึง ๑๕ วัน ซึ่งการปฏิบัติทำให้สงบด้วยสมาธิและวิปัสสนาแล้ว เหล่าผู้คนที่มีความศรัทธายังได้ทำหน้าที่จิตอาสา ดังที่คนเดินทางไปพบเห็นภาพอยู่เสมอ ว่ามีคนหนุ่มสาวหนุ่มมาช่วยกันกวาด ทำความสะอาดเส้นทางตั้งแต่ก่อนเข้าวัด

สำหรับคนที่ไปลพบุรี ต้องไม่ลืมที่จะขึ้นไปสักการะหลวงพ่อดิ่ง หลวงพ่อดิ่งประดิษฐานในถ้ำอรหันต์ เพื่อยังความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาให้เจริญในจิตใจ หรือศรัทธามากกว่านั้นจะบวชนกขัมมะ ทำให้สงบยิ่งดี

■ แหล่งที่มา : <https://www.tnews.co.th/variety/365313/> / <https://www.talontiew.com/wat-khao-somphot/>

๘ สถิตในดวงใจตราบนิรันดร์

๑๓

ตุลาคม วันคล้ายวันสวรรคต

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร

มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ปวงข้าพระพุทธเจ้า น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า

คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

เมื่อชีวิตสู้กลับ

ประโยคเจ๋ง ๆ อย่าง “ทำดีที่สุดแล้ว ไม่ต้องกลัวอะไร” ก็อาจจะใช้ไม่ได้ในวันนี้ ที่ทุกอย่างเปลี่ยนไปเร็ว และเปลี่ยนไปแล้ว เมื่อชีวิตสู้กลับในวันที่เราพยายามสู้ชีวิต จึงเป็นตลกร้ายที่อาจพูดไปยืมไป แต่ในใจอาจแตกต่าง...

โชคชะตาที่เป็นคนเชื่อเรื่องการ “เปลี่ยน” จึงกลายยอมรับอย่างไม่อายว่า แนวคิด (mindset) เดิม ๆ มันเริ่มใช้ไม่ได้ในหลายกรณีแล้ว เหมือนความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอาจไม่อยู่ที่นั่น ในทุกวันนี้ที่ปัจจัยมีความแตกต่างมากมาย และความเหลื่อมล้ำก็มีแต่จะหนักขึ้น คล้ายที่เคยเขียนไว้ในเรื่อง “ทุนนิยมกับนมผงเด็ก” ที่ดูคล้ายว่าต้นทุนการก้าวหน้าในทุกวันนี้มันมีแต่สูงขึ้น ยากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนชั้นกลางที่เป็นชนชั้นส่วนใหญ่ในสังคม

สำหรับคนสู้ชีวิต นอกจากต้องเผชิญกับความเหลื่อมล้ำแล้ว ความบิดเบี้ยวของสังคมบางประการทำให้คนหาเงินไม่สุจริตกลับมีโอกาสหารายได้เป็นกอบเป็นกำ ธุรกิจแปลก ๆ ธุรกิจหลอกลวง ธุรกิจเชิงพนันมีมากมาย หรือคนทำตัวแย่ได้กลายเป็นดารา ดาแก่เป็นแม่ค้าขายดี โซวโป๊ขายขนมได้มาก ผิดกับคนบางคนที่ยืนยันทำขนมให้อร่อยแทบตายเป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้บางทีก็ควรเริ่มทบทวนตัวเองกันด้วยว่า เราเองมีส่วนหรือเปล่า เป็นหนึ่งในผู้ให้ค่า หรือสนับสนุนธุรกิจ/คนบางประเภทอยู่หรือเปล่า?

เมื่อสู้ชีวิต แล้วชีวิตสู้กลับ

อาจต้องเริ่มจากถามตัวเองอีกครั้งก่อนว่า สู้ชีวิต คือสู้กับอะไร? เพราะหลายครั้งที่เรากำลังเป็นเพียงการ “ชกลม” คือสู้ในสิ่งที่ไม่จำเป็น อาจเรียกอีกอย่างชัด ๆ ว่าดันทุรัง แล้วเราก็ดันไปท้อว่า ชีวิตสู้กลับ เหมือนพยายามขายกล่องฟิล์มให้ราย ในวันที่คนส่วนใหญ่ใช้มือถือถ่ายภาพ หรือบางทีที่สู้ไม่ได้เพราะ “แบกน้ำหนัก” มากเกินไป ซึ่งมองได้หลายมุม เช่น อยากได้ทุกอย่างทุกเรื่อง นี่ก็ไม่ใช่ชีวิตสู้กลับ แค่หัดปล่อยวางบ้าง หยุด

เมื่อชีวิตสู้กลับ

เอาแต่ใจเสียบ้าง หรือ ต้องยอมสละให้ได้บ้างว่าทุกอย่างไม่มีทางได้ดังใจ แม้แต่การช่วยคน หากวางได้ ภาระก็น้อยลง คล่องตัวขึ้น ก็จะสู้บางเรื่องได้ง่ายขึ้น เรื่องอื่น ๆ ก็จะทยอยดีขึ้นเอง

แต่...บางทีมันก็หลายปัจจัยจริง ๆ ยุคแห่งการถูกเปลี่ยน (Disrupt) ตั้งแต่ ค.ศ. ๒๐๑๐ เป็นต้นมา ทั้งภาคสังคม เทคโนโลยี โรคระบาด สงคราม สารพัดวิกฤติในแต่ละกลุ่มที่ส่งผลร่วมกันบ้าง ต่างกันบ้าง เช่น ขาดแคลนน้ำ ขาดแคลนแรงงาน ขาดแคลนทรัพยากร หรือการขนส่งที่ไม่เพียงพอ เศรษฐกิจไม่ติดทนง ก็สะท้อนไปเรื่องค่าครองชีพ และความเป็นอยู่ในที่สุดหลายคนอาจยังมีโอกาส หลายคนอาจยังมีช่องทาง แค่อ้อย ๆ คิด ค่อย ๆ ทำ แต่หลายคนก็ไม่...บางทีจึงต้องเข้าใจว่าในเวลาชีวิตสู้กลับสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตคือ “ตั้งรับ” อย่าฝืน อย่ายึดติดภาพเก่าที่สำเร็จ อย่าอยากก้าวหน้าในเวลาที่ยากลำบาก หรือ อย่าคิดสู้ในตอนที่เรากำลังเมามหัด

อย่าฝืน...คือการยอมรับว่าอะไรไม่เหมือนเดิม

อย่ายึดติด...คือบางสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ เป็นภาระ ต้องตัดออกเสีย ปล่อยเสีย ขายเสีย...

อย่าอยากก้าวหน้า...อย่าเปรียบเทียบกับคนอื่น ในเวลาแยะ ๆ เช่นนี้สิ่งที่มาเสมอมากเป็นทางลัด ทั้งมิฉฉาชีพ และการพนัน ไม่จำเป็นต้องรีบเพราะคนที่ก้าวหน้าก็ต้องดูจังหวะเป็น

อย่าเมามหัด...จิตใจและสติคือสิ่งสำคัญ จะกำลังแย่งกำลังแพ้ ก็ต้องยกการ์ดให้สูงไว้ ประคองตัวเองให้พ้นไป ตั้งรับแบบนี้ไม่ได้ ก็ตั้งรับในอีกแบบเอา วันนี้สู้ไม่ได้ ถ้าเจ็บน้อยวันหน้ายังมีโอกาส แต่หากปล่อยให้เจ็บหนักโอกาสอาจยากกว่าเดิม...

“เมื่อชีวิตสู้กลับ” บางทีเราอาจได้กลับมามองว่าอะไรสำคัญแท้จริง

“เมื่อชีวิตสู้กลับ” บางทีทำให้เราได้กลับมาทบทวนตัวเอง

“เมื่อชีวิตสู้กลับ” ยังต้องกลับมาดูแลและใส่ใจหัวใจตัวเอง เพราะจะกลับไปสู้ใหม่ได้ก็ด้วยใจเราเองอยู่ดี

■ แหล่งที่มา : บทความฉบับปรับปรุง เผยแพร่ครั้งแรก Facebook Sirichaiwatt เมื่อ 09/06/2022

สวดมนต์ข้ามปี ...มีได้อย่างไร?

ที่มาของการสวดมนต์ข้ามปี

การสวดมนต์ข้ามปี ถือเป็นประเพณีที่ชาวไทยปฏิบัติมาแต่โบราณ ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ที่เคยประกอบพิธีสวดมนต์ปีใหม่ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งในสมัยนั้น คือวันขึ้นปีใหม่ของไทย โดยคืนก่อนสิ้นปี พระสงฆ์และประชาชนจะร่วมกันสวดมนต์บทมหาสมยสูตร จากนั้นเมื่อถึงเวลาเที่ยงคืน จึงสวดบทชัยมงคลคาถา ต่อมาราชการได้กำหนดให้วันปีใหม่ตรงกับหลักสากล คือวันที่ ๑ มกราคมของทุกปี พิธีการสวดมนต์ข้ามปีนี้ จึงเลือนหายไปจากสังคม แต่ปัจจุบันการสวดมนต์ข้ามปี ได้รับความนิยมขึ้นอีกครั้ง ซึ่งมีทั้งหน่วยงานต่าง ๆ วัดวาอารามต่าง ๆ ร่วมกันจัดงานขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ก็ให้ความเข้าร่วมกิจกรรม จึงทำให้ประเพณีนี้กลับมาเป็นที่สนใจอีกครั้ง

ประโยชน์ของการสวดมนต์ข้ามปี

๑. ช่วยให้จิตเป็นสมาธิ เพราะขณะนั้นผู้สวดต้องสำรวมใจแน่วแน่ มิฉะนั้นจะสวดผิดท่อนผิดทำนอง เมื่อจิตเป็นสมาธิความสงบเยือกเย็นในจิตจะเกิดขึ้น
๒. เป็นการกระทำที่ได้ปัญญา ถ้าการสวดมนต์โดยรู้ค่าแปลรู้ความหมายก็ย่อมทำให้ผู้สวดได้ปัญญาความรู้
๓. เป็นการตัดความเห็นแก่ตัว เพราะในขณะที่สวดมนต์จะไปห่วงอยู่ที่การสวดมนต์อย่างตั้งใจ ไม่ได้คิดถึงตัวเอง ความโลภ โกรธ หลง จึงมิได้เกิดขึ้นในจิตตน
๔. เป็นสิริมงคลแก่ชีวิตตนเอง และบริวาร

๕. สามารถไล่ความชั่วร้ายได้ เพราะขณะสวดมนต์ อารมณ์เบื่อ เชื่องซึม ง่วงนอน เกียจคร้านจะหมดไป และเกิดความเข้มแข็งกระฉับกระเฉงขึ้น

๖. เปรียบเสมือนการได้เฝ้าพระพุทธเจ้า เพราะขณะนั้นผู้สวดมี กาย วาจา ปกติ (มีศีล) มีใจแน่วแน่ (มีสมาธิ) มีความรู้ ระลึกถึงคุณความดีของพระพุทธเจ้า (มีปัญญา) เท่ากับได้เฝ้าพระองค์ด้วยการ ปฏิบัติบูชา ครบไตรสิกขาอย่างแท้จริง

อานิสงส์ของการสวดมนต์ข้ามปี

ท่านพระมหาวิมลชัย (ว.วชิรเมธี) ได้ให้ข้อคิดหลักธรรมเกี่ยวกับอานิสงส์ หรือผลที่จะได้รับจากการสวดมนต์ข้ามปี ไว้ดังนี้

๑. ลดความเสี่ยงจากอบายมุข อุบัติเหตุและความชั่วร้าย
๒. เป็นการทำบุญใหญ่ให้กับชีวิต ทั้งทางกาย ทางจิตและทางปัญญา
๓. เป็นการส่งท้ายด้วยธรรมะ และต้อนรับด้วยศีล
๔. เป็นการสร้างบรรยากาศเช่นเห็นจริงในสังขาร
๕. เริ่มต้นชีวิตด้วยสิ่งที่เป็นสิริมงคลอันจะส่งผลให้ได้พบสิ่งที่เป็นมงคลตลอดทั้งปี

■ แหล่งที่มา : <https://d.dailynews.co.th/article/290135/>

เรื่อง... เรื่องมองในเวลาที่ไม่ควรมอง

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี
ก็ปรากฏความไม่สำรวมของภิกษุ ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธก ว่า...

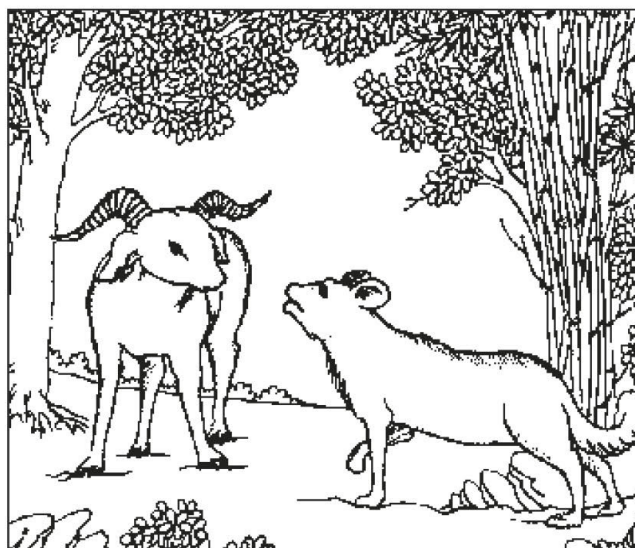
กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีแพะหลายร้อยตัวอาศัยอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง ในที่ที่ไม่ไกลจากถ้ำนั้น มีสุนัขจิ้งจอกสองตัวเมียอาศัยอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง วันหนึ่งสุนัขจิ้งจอกสองตัวเมียออกหากินเห็นแพะเหล่านั้น จึงลวงกินแพะเหล่านั้นวันละตัว ๆ จนร่างกายอ้วนพี จำนวนแพะจึงลดลงตามลำดับ ในฝูงแพะนั้นมีแม่แพะตัวหนึ่งฉลาดรู้เท่าทันกลลวงของสุนัขจิ้งจอกจึงรอดชีวิตตลอดมา ยิ่งทำให้สุนัขจิ้งจอกต้องการกินนางแพะเพิ่มมากยิ่งขึ้น มันจึงวางแผนให้ภรรยาไปตีสสนิทกับนางแพะแล้วพามาที่อยู่ของตนจะได้ตักตะครบกิน ภรรยาได้ไปตีสสนิทกับนางแพะนั้นจนสนิทสนมกันแล้วชวนไปที่ถ้ำของตน นางแพะทนคำวิงวอนไม่ไหวก็เลยไปด้วย

ในขณะที่เดินไปยังถ้ำสุนัขจิ้งจอกนั้น นางแพะระวังตัวอย่างเต็มที่ให้นางสุนัขจิ้งจอกเดินนำหน้าตนเองเดินตามหลังเข้าถ้ำไป สุนัขจิ้งจอกทำที่เป็นนอนตาย เมื่อได้ยินเสียงเดินมานึกว่าเป็นภรรยาจึงยกหัวขึ้นช้าเลื่องดู นางแพะเห็นสุนัขจิ้งจอกทำเป็นตายแล้วยกหัวขึ้นได้ จึงหยุดอยู่และหันหลังจะกลับไป นางสุนัขจิ้งจอกจึงถามว่า “ทำไมท่านจะกลับไปเสียละ” นางแพะจึงตอบว่า “เพื่อนรัก สามิท่านยังไม่ตาย เมื่อก็ยังไม่เสียละ” นางแพะจึงตอบว่า “เพื่อนรัก สามิท่านยังไม่ตาย เมื่อก็ยังไม่เสียละ”

นางสุนัขจิ้งจอกไม่สามารถจะวิงวอนให้นางแพะเข้าถ้ำได้ โกรธนางแพะนั้นจึงนั่งบ่นอยู่ ฝ่ายสามิเมื่อเห็นแผนการล้มเหลวก็พูดเตือนภรรยาว่า “นางเมียบ้า นั่งบ่นถึงนางแพะให้สามิฟังอยู่ได้ ไปคิดถึงนางทำไม?”

นางสุนัขจิ้งจอกจึงตอบว่า “ท่านนั้นแหละเป็นบ้า โง่เขลาเต่าตุ่น ท่านทำเป็นตาย แต่กลับจะเจอคอกอยู่ในเวลาที่ไม่ควร ทำให้เขารู้ทัน” ว่าแล้วก็ป่วนใจสามิ พร้อมกับใช้ความพยายามไป วิงวอนนางแพะใหม่อีกว่า “เพื่อนรัก..สามิฉันกลับฟื้นคืนมาแล้วไปพวกเราไปดูด้วยกันเถิด”

นางแพะคิดจะลงใจใช้นางสุนัขจิ้งจอกบ้าง จึงพูดว่า “เพื่อนรัก.. ถ้าเช่นนั้น ขอท่านจงเตรียมอาหารไว้แล้วกัน ฉันจะไปพร้อมบริวาร

หมู่ใหญ่”

นางสุนัขจิ้งจอกถามว่า “บริวารของเธอเป็นอย่างไร ฉันจะได้ไปเตรียมอาหารถูก”

นางแพะ “บริวารของฉันคือสุนัข ๔ ตัว แต่ละตัวมีลูกสุนัขอีก ๕๐๐ ตัว รวมทั้งหมดก็ ๒,๐๐๐ ตัวพอดี ถ้าสุนัขเหล่านั้นไม่ได้อาหารก็จักฆ่าท่านทั้ง ๒ กินเสีย”

นางสุนัขจิ้งจอกได้ฟังดังนั้นแล้วเกิดความกลัว จึงพูดเพื่อไม่ให้นางแพะไปหาว่า “เพื่อนรัก.. เมื่อท่านออกจากถ้ำไปไม่มีใครดูแลสิ่งของจักเสียหายได้ เอาเป็นว่าท่านอยู่ที่นี้ก็แล้วกัน ฉันกลับคนเดียวก็ได้” ว่าแล้วก็รีบอำลากลับถ้ำไป พาสามิหนีไปอยู่ที่อื่น ไม่หวนกลับมาคืนมาที่นั่นอีกเลย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : ทนมายอกเอาหนามบ่ง ผู้คิดประทุษร้ายผู้อื่น ย่อมได้รับการประทุษร้ายตอบ

■ แหล่งที่มา : <http://www.dhammathai.org/chadoknt/chadoknt20.php>

ประวัติวันพ่อแห่งชาติ

วันพ่อแห่งชาติ ได้จัดให้มีขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยคุณหญิงเนื้อทิพย์ เสรมฺฐต นายกมลมาศ ผู้อำนวยการและช่วยการศึกษา มีเหตุผลและหลักการในการจัดตั้งวันพ่อแห่งชาติขณะนั้นเนื่องจาก พ่อ เป็นบุคคลผู้มีพระคุณและมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวและสังคมที่ผู้เป็นลูกจะเคารพเทิดทูน รวมถึงตอบแทนพระคุณด้วยความกตัญญู อีกทั้งสังคมควรที่จะยกย่องให้เกียรติรำลึกถึงผู้เป็นพ่อ จึงได้ถือเอาวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเป็น วันพ่อแห่งชาติ

ความสำคัญของวันพ่อ

พ่อ นับว่าเป็นผู้มีพระคุณและมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวและสังคม เหมาะเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เป็นลูกควรจะให้ความเคารพเทิดทูน และตอบแทนพระคุณท่านด้วยความกตัญญู อีกทั้งยังเป็นเรื่องอันสมควรที่สังคมจะยกย่องให้เกียรติรำลึกถึงผู้เป็น พ่อ จึงได้มีการถือเอาวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาเป็น วันพ่อแห่งชาติ ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีต่อพลนิกรชาวไทยนานับการทรงเป็นพระราชบิดาของพระราชโอรสและพระราชธิดา ทรงรักใคร่และห่วงใยตั้งแต่พระเยาว์มาจนถึงปัจจุบัน รวมถึงพระเจ้าหลานเธอทุกพระองค์ ต่างซาบซึ้งและปลาบปลื้มในพระมหากรุณาธิคุณมีรูปลักษณ์ เรียกได้ว่าพระองค์ทรงเป็น พ่อ ตัวอย่างของปวงชนชาวไทยที่เปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาคุณ

วันพ่อแห่งชาติ

ดอกไม้วันพ่อ

เป็นที่ทราบกันดีว่าดอกไม้ประจำวันพ่อนั้น คือ ดอกพุทธรักษา เนื่องจากดอกไม้นี้มีสีเหลืองสวยงาม ตรงกับสีของวันพระราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (วันจันทร์) อีกทั้งยังเป็นพันธุ์ไม้มงคลที่เชื่อกันว่าเป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้าที่คอยปกป้องรักษาโลกให้มีความสงบสุข ไม่เกิดเรื่องที่ทำให้มีแต่ความเดือดเนื้อร้อนใจ และรอดพ้นจากอันตรายทั้งปวง ฉะนั้น ดอกพุทธรักษา จึงเป็นดอกไม้ประจำวันพ่อแห่งชาติที่มีคุณสมบัติหลายประการเหมาะสม ครบถ้วน เหมาะสำหรับใช้เป็นตัวแทนเพื่อส่งมอบความเคารพบูชาให้กับพ่อ พร้อมทั้งเป็นการอวยพรให้ท่านได้รับการคุ้มครองปกป้องให้เกิดความสงบสุข ปราศจากอันตรายใดๆ ทั้งปวง

ดอกพุทธรักษา เป็นที่รู้จักกันมาอย่างยาวนานนับร้อยๆ ปี ถูกพบครั้งแรกในหมู่เกาะเวสต์อินดี ในแถบอเมริกาใต้ก่อนที่พันธุ์ไม้นี้จะได้รับการพัฒนาและขยายพันธุ์มาเรื่อยๆ ทั้งในยุโรปและเอเชีย ซึ่งต้นพุทธรักษา มีชื่อเรียกอื่นอีกว่า พุทธศร หรือ บัวหลวงค์ เป็นพืชในวงศ์ CANNACEAE เป็นพรรณไม้ล้มลุก มีเนื้ออ่อนอวบน้ำมีเหง้าอยู่ใต้ดิน มักเจริญเติบโตด้วยการแตกหน่อ มีใบลักษณะรียาวแหลมสีเขียว ออกดอกได้หลายสี ทั้งสีเหลือง สีแดง สีแสด สีชมพู และสีขาว โดยจะออกดอกเป็นช่อ ช่อละ ๘-๑๐ แต่หลอดอกมีความยาวประมาณ ๑๕-๒๐ เซนติเมตร มีกลีบดอก ๓ กลีบ หากบานเต็มที่ก็จะมีขนาดกว้าง ๘-๑๐ เซนติเมตร สามารถออกดอกได้ตลอดทั้งปี

ต้นพุทธรักษา นั้นสามารถปรับตัวให้ทนสภาพอากาศต่างๆ ได้ สำหรับในประเทศไทย แม้จะยังไม่มันทนตากแดดไว้ว่าใครเป็นผู้ตั้งชื่อดอกไม้ที่มีสีเหลืองชนิดนี้ แต่ต้นพุทธรักษา ก็เป็นพรรณไม้ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังมีการนำไปปลูกอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นดอกไม้ที่ปลูกง่ายและมีความสวยงามอยู่เสมอ

กิจกรรมในวันพ่อแห่งชาติ

๑. ประดับธงชาติไทยบริเวณอาคารบ้านเรือน
๒. ร่วมพิธีทางศาสนา ทำบุญตักบาตรเพื่ออุทิศเป็นพระราชกุศล น้อมเกล้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล
๓. จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล

■ แหล่งที่มา : <http://event.sanook.com/day/fatherday/>

วันลอยกระทง ๒๕๖๕

(Loy Krathong Festival)

ลอยกระทง เป็นพิธีอย่างหนึ่งที่มักจะทำกันในคืนวันเพ็ญ เดือน ๑๒ หรือวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒ อันเป็นวันพระจันทร์เต็มดวง และเป็นช่วงที่น้ำหลากเต็มตลิ่ง โดยจะมีการนำดอกไม้ ธูป เทียนหรือสิ่งของ ใส่ลงในสิ่งประดิษฐ์รูปต่างๆ ที่ไม่จมน้ำ เช่น กระทง เรือ แพ ดอกบัว ฯลฯ แล้วนำไปลอยตามลำน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์ และความเชื่อต่างๆ กัน ในปีนี้ **วันลอยกระทง ตรงกับ วันอังคารที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕**

ประเพณีลอยกระทง (Loy Krathong Festival) มิได้มีแต่ในประเทศไทยเท่านั้น ในประเทศจีน อินเดีย เขมร ลาว และพม่า ก็มีการลอยกระทงคล้ายๆ กับบ้านเรา จะต่างกันบ้าง ก็คงเป็นเรื่องรายละเอียด พิธีกรรม และความเชื่อในแต่ละท้องถิ่น แม้แต่ในบ้านเราเอง การลอยกระทง ก็มาจากความเชื่อที่หลากหลายเช่นกัน ซึ่งกลุ่มชาวล้านช้างสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ได้รวบรวมมาบอกเล่าให้ทราบกันดังต่อไปนี้

ทำไมถึงลอยกระทง

การลอยกระทง เป็นประเพณีที่มีมาแต่โบราณ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่า ปฏิบัติกันมาแต่เมื่อไร เพียงแต่ท้องถิ่นแต่ละแห่ง ก็จะมีจุดประสงค์และความเชื่อในการลอยกระทงแตกต่างกันไป เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ก็จะเป็นการบูชาพระเกศแก้วจุฬามณีบนสรวงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เป็นบูชารอยพระพุทธบาท ณ หาดทรายริมฝั่งแม่น้ำนัมมทา ซึ่งปัจจุบันคือแม่น้ำแควพม่าในอินเดีย หรือต้อนรับพระพุทธเจ้า ในวันเสด็จกลับจากเทวโลก เมื่อครั้งไปโปรดพระพุทธมารดา

วัตถุประสงค์ของวันลอยกระทง

นอกจากนี้ ลอยกระทง ก็ยังมีวัตถุประสงค์ เพื่อบูชาพระอุปคุตเถระที่บำเพ็ญบริกรรมคาถาในท้องทะเลลึก หรือสะดือทะเล บางแห่งก็ลอยกระทง เพื่อบูชาเทพเจ้าตามความเชื่อของตน บางแห่งก็เพื่อ

แสดงความขอบคุณพระแม่คงคา ซึ่งเป็นแหล่งน้ำให้มนุษย์ได้ใช้ประโยชน์ต่างๆ รวมทั้งขอขมาที่ได้ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงไป ส่วนบางท้องที่ ก็จะทำเพื่อระลึกถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับ หรือเพื่อสะเดาะเคราะห์ ลอยทุกข์โศกโรคภัยต่างๆ และส่วนใหญ่มักจะอธิษฐานขอสิ่งที่ดีตนปรารถนาไปด้วย

พระยาอนุมานราชธน ได้สันนิษฐานว่า ต้นเหตุแห่งการลอยกระทง อาจมีมูลฐานเป็นไปได้ว่า การลอยกระทงเป็นคติของชนชาติที่ประกอบกสิกรรม ซึ่งต้องอาศัยน้ำเป็นสำคัญ เมื่อพืชพันธุ์ธัญชาติดองงามดี และเป็นเวลาที่น้ำเจิ่งนองพอดี ก็ทำกระทงลอยไปตามกระแสน้ำไหล เพื่อขอบคุณแม่คงคา หรือเทพเจ้าที่ประทานน้ำมาให้ความอุดมสมบูรณ์ เหตุนี้ จึงได้ลอยกระทงในฤดูกาลน้ำมาก และเมื่อเสร็จแล้ว จึงเล่นรื่นเริงด้วยความยินดี เท่ากับเป็นการสมโภชการงานที่ได้กระทำ ว่า ได้ลุล่วงและรอดมาจนเห็นผลแล้ว ท่านว่าการที่ชาวบ้านบอกว่าการลอยกระทงเป็นการขอขมาลาโทษ และขอบคุณต่อแม่คงคา ก็คงมีเค้าในทำนองเดียวกับการที่ชาติต่างๆ แต่ดึกดำบรรพ์ได้แสดงความยินดี ที่พืชผลเก็บเกี่ยวได้ จึงได้นำผลผลิตแรกที่ได้ ไปบูชาเทพเจ้าที่ตนนับถือ เพื่อขอบคุณที่บันดาลให้การเพาะปลูกของตนได้ผลดี รวมทั้งเลี้ยงดูผู้ที่ยอดอยาก และการเซ่นสรวงบรรพบุรุษที่ล่วงลับ แล้วเสร็จแล้วก็มีการสมโภชเลี้ยงดูกันเอง

ต่อมาเมื่อมนุษย์มีความเจริญแล้ว การวิตกทุกข์ร้อน เรื่องเพาะปลูกว่าจะไม่ได้ผลก็น้อยลงไป แต่ก็ยังทำการบวงสรวง ตามที่เคยทำมาจนเป็นประเพณี เพียงแต่ต่างก็แก้ไขให้เข้ากับคติลัทธิทางศาสนาที่ตนนับถือ เช่น มีการทำบุญสุนทานเพิ่มขึ้นในทางพุทธศาสนา เป็นต้น แต่ที่สุด ก็คงเหลือแต่การเล่นสนุกสนานรื่นเริงกันเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การลอยกระทงจึงมีอยู่ในชาติต่างๆ ทั่วไป และการที่ไปลอยน้ำ ก็คงเป็นความรู้สึกทางจิตวิทยา ที่มนุษย์โดยธรรมชาติ มักจะเอาอะไรทิ้งไปในน้ำให้มันลอยไป

■ แหล่งที่มา : <https://www.sanook.com/campus/910912/>

มงคลชีวิต

มงคลที่ ๒๐

“สำรวมจากการดื่มน้ำเมา”

ไม่ติดเพียงก้านเดียว
อาจเผาผลาญเมืองทั้งเมืองให้มอดไหม้ไปได้ฉับใด
น้ำเมาเพียงเล็กน้อย
ก็อาจทำลายทุกสิ่งทุกอย่างของเราได้ฉับนั้น

สำรวมจากการดื่มน้ำเหมายกจะอะไร?

น้ำเมา โดยทั่วไปหมายถึงเหล้า แต่ในที่นี้หมายถึงของมีนเมาให้โทษทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นน้ำหรือแห้ง รวมทั้งสิ่งเสพติดทุกชนิด

ดื่ม ในที่นี้หมายถึง การทำให้ซึมซาบเข้าไปในร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นโดยวิธี ดื่ม ดม อัด นัตถ์ สูบ ฉีด ก็ตาม

สำรวม หมายถึง ระมัดระวังในนัยหนึ่ง และเว้นขาดในอีกนัยหนึ่ง

เหตุที่ใช้คำว่าสำรวม

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประเภทมีเหตุผล บางศาสนาเห็นโทษของเหล้า เห็นโทษของแอลกอฮอล์ เพราะฉะนั้นนอกจากห้ามดื่มแล้วเอามาทำแอลกอฮอล์ไม่ได้ จับต้องก็ไม่ได้ คนตายแล้วเอาแอลกอฮอล์มาเซ็ดล้างศพก็ไม่ได้ ถือเป็นของบาป

แต่ในพระพุทธศาสนา พระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ห้ามเหมารวมหมดอย่างนั้น เพราะทรงมองเห็นว่าเหล้าหรือสิ่งเสพติดแม้จะมีโทษมหันต์ แต่ในบางกรณีก็อาจนำมาใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ได้ เช่น มอร์ฟินใช้ฉีดยาระงับความเจ็บปวด หรือยาบางอย่างต้องอาศัยเหล้า สกัดเอาตัวยามาเพื่อใช้รักษาโรค คือเอาเหล้าเพียงเล็กน้อยมาเป็นกระสายยา ไม่มีรส ไม่มีกลิ่นเหล้าคงอยู่ อย่างนี้ในพระพุทธศาสนาไม่ได้ห้าม แต่บางคนที่ยากจะดื่มเหล้าแล้วหาข้ออ้างนำเหล้ามาทั้งขวดเอายาใส่ไปนิดหน่อย อย่างนั้นใช้ไม่ได้

โดยสรุป สำรวมจากการดื่มน้ำเมาจึงหมายถึง การระมัดระวังเมื่อต้องใช้สิ่งเสพติดทั้งหลายในการรักษาโรค

มงคลที่ ๒๐ สำรวมจากการดื่มน้ำเมา

ไม่ติดเพียงก้านเดียว อาจเผาผลาญเมืองทั้งเมืองให้มอดไหม้ไปได้ฉับใด
น้ำเมาเพียงเล็กน้อย ก็อาจทำลายทุกสิ่งทุกอย่างของเราได้ฉับนั้น

และเว้นขาดจากการเสพสิ่งเสพติดให้โทษทุกชนิดไม่ว่าโดยวิธีใดก็ตาม

โทษของการดื่มน้ำเมา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสรุปโทษของการดื่มสุราไว้ ๖ ประการ คือ

๑. ทำให้เสียทรัพย์ เพราะไหนจะต้องซื้อเหล้ามาดื่มเอง ไหนจะต้องเลี้ยงเพื่อน งานการก็ไม่ได้ทำ ดังนั้นแม้เป็นมหาเศรษฐี ถ้าติดเหล้าก็อาจจะล้มจมได้

๒. ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท เพราะดื่มเหล้าแล้ว

ขาดสติไม่สามารถ ควบคุมตนเองได้ จะเห็นได้ว่าในวงเหล้า มักจะมีเรื่องชกต่อยตีรันฟันแทงอยู่เสมอ เพื่อนรักกัน พอเหล้าเข้าปาก ประเดี๋ยวเดียวก็ทะเลาะกัน ชำกัันเสียแล้ว

๓. ทำให้เกิดโรคหลายอย่าง ทั้งโรคตับแข็ง โรคกระเพาะ โรคหัวใจ โรคเส้นโลหิตในสมองแตก โรคทางระบบประสาท ฯลฯ

๔. ทำให้เสียชื่อเสียง เพราะไปทำสิ่งที่ไม่ดีเข้า ใครรู้ว่าเป็นคนซี้เมา ก็จะถูกเหยียดหยาม ไม่มีใครไว้วางใจ

๕. ทำให้แสดงออกขาดความละอาย พอเมาแล้วอะไรที่ไม่กล้าทำ ก็ทำได้ จะนอนอยู่กลางถนน จะเอะอะโวยวาย จะถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะทำได้ทั้งนั้น

๖. ทำให้สติปัญญาเสื่อมถอย พอเมาแล้วจะคิดอะไรก็คิดไม่ออก อ่านหนังสือก็ไม่ถูก พูดจาจargon พอดื่มหนักๆ เข้าอีกหน่อยก็กลายเป็นคนหลงลืม ปัญญาเสื่อม

“เหล้าจึงผลาญทุกสิ่งทุกอย่าง ผลาญทรัพย์ ผลาญไมตรี ผลาญสุขภาพ ผลาญเกียรติยศ ผลาญศักดิ์ศรี ผลาญสติปัญญา”

การดื่มเหล้านั้น ทำให้เกิดความสุขได้บ้างสำหรับคนที่ติด แต่เป็นความสุขหลอกๆ บนความทุกข์ เหล้าทำให้เพลิดเพลิน แต่เป็นการเพลิดเพลินในเรื่องเศร้า

การดื่มน้ำเมา นอกจากจะเป็นการมอมเมาตัวเองวันแล้ววันเล่า ยังเป็นการบั่นทอนทุกสิ่งทุกอย่างของตนเองอีกด้วย แม้ที่สุดความสุขทางใจที่คนเมาเห็นว่าตนได้จากการเสพสิ่งเสพติดนั้น ก็เป็นความสุขจอมปลอม

วิธีเลิกเหล้าให้ได้เด็ดขาด

๑. ตระจงให้เห็นโทษ ว่าสุรามีโทษมหันต์ดังได้กล่าวมาแล้ว

๒. ตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะเลิกโดยเด็ดขาด ให้สัญญากับผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ หรือกับพระภิกษุ

๓. สิ่งใดที่จะเป็นสื่อให้คิดถึงเหล้า เช่น ภาพโฆษณาเหล้าตัวอย่าง ขนไปทิ้งให้หมด ถือเป็นของเสนียด นำอัมมกมลมาสู่บ้าน

๔. นึกถึงศักดิ์ศรีตัวเองให้มาก ว่าเราเป็นชาวพุทธ เป็นลูกพระพุทธรเจ้า เป็นศิษย์มีครู เป็นคนมีเกียรติยศ เป็นทายาทมีตระกูล นึกถึงศักดิ์ศรีตัวเองอย่างนี้แล้วจะได้เลิกเหล้าได้สำเร็จ

๕. เพื่อนซี้เหล้าซี้ยาทั้งหลาย พยายามหลีกเลี่ยงออกห่าง ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเขาก็มาชวนเราไปดื่มเหล้าอีก ข้อนี้สำคัญที่สุด ตราบใดยังคลุกคลี สนทนากับเพื่อนซี้เหล้าอยู่ ยากจะเลิกเหล้าได้

อานิสงส์การสรวบจากการดื่มน้ำเมา

๑. ทำให้เป็นคนมีสติดี
๒. ทำให้ไม่ลุ่มหลง ไม่มัวเมา
๓. ทำให้ไม่เกิดการทะเลาะวิวาท
๔. ทำให้รู้จักการทิ้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคตได้รวดเร็ว
๕. ทำให้ไม่เป็นบ้า ไม่เป็นใบ้ ไม่เป็นคนปัญญาอ่อน
๖. ทำให้มีแต่ความสุข มีแต่คนนับถือยำเกรง
๗. ทำให้มีชื่อเสียง เป็นที่รักใคร่ของคนทั่วไป
๘. ทำให้ไม่หลงทำร้ายผู้มีพระคุณ
๙. ทำให้มีศิริโอดตบปะ
๑๐. ทำให้มีความเห็นถูก มีปัญญามาก
๑๑. ทำให้บรรลุมรรคผลนิพพานโดยง่าย

■ แหล่งที่มา : กัลยาณมิตร เพื่อนแท้สำหรับคุณ เรื่อง มงคลชีวิต ๓๔ ประการ จาก www.kalyanamitra.org

ต่อให้ลูกจะไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ก็ตาม
แต่ในยามที่เราตายไป จิตวิญญาณของเรา
ก็จะไปตามกรรม
ซึ่งก็เป็นผลมาจากสิ่งที่เรากระทำในวันนี้
“สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม”
กรรมของเรามีแค่สามเรื่อง (ดีด ขุด ขำ)

พระราชวิสุทธิประชาภา
(หลวงปู่จลนาค)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
สถานปฏิบัติธรรม และสังฆนียสถาน
www.srisuvarnabhumbuddhist.com

Facebook

Line

Youtube

ธรรมะ จาก... หลวงพ่อเจ้าคุณฯ

เรื่อง...ทุกข์ไม่ไปหรือใจไม่ปล่อย

เวลาพวกเรามีความทุกข์บางทีเราก็อาจจะยังไม่เข้าใจ มีคนตั้งคำถามกับหลวงพ่อบ่อยเป็นคำถามง่าย ๆ แต่ว่าลึกซึ้งถามว่า “ทุกข์ไม่ไปหรือใจไม่ปล่อย” ส่วนแรกที่เราต้องเข้าใจก็คือคำว่าทุกข์ มันเกิดขึ้นมาอย่างไรที่ไหนแล้วมันอยู่อย่างไร โดยรวมแล้วทุกข์ เป็นสภาวะที่เป็นปกติธรรมดาของชีวิตเราทุกคนสังขารทั้งหลายก็เป็นทุกข์ทั้งหมดทั้งสิ้นแต่เรากำลังพูดถึงทุกข์ที่เกิดขึ้นจากใจของเราซึ่งความทุกข์นั้นมันเกิดจากสภาวะการปรุงแต่งจากจิตของเรา ถ้าจิตเราไม่ปรุงแต่งขึ้นมาก็ไม่เป็นทุกข์ถ้าปรุงแล้วปรุงอีกต่อเนื่องไปความทุกข์ก็เกิดขึ้นซ้ำ ๆ เป็นการเกิดขึ้นตั้งอยู่ดับไปอย่างต่อเนื่องก็เหมือนกับเราจมอยู่กับความทุกข์คล้าย ๆ กับเราย่ำเท้าอยู่กับที่ เราก็จะจมลงไปเรื่อย ๆ เราจึงสามารถที่จะมองเห็นได้ว่าบางคนมีสภาวะของการจมอยู่กับทุกข์อยู่ตลอดเวลาจนทำให้บุคลิกภาพเสีย นอกจากบุคลิกภาพจะเสียแล้วก็ยังเป็นคนอารมณ์เสียได้โดยง่ายเพราะความทุกข์ที่ใจจมอยู่นั้นก่อให้เกิดผลข้างเคียงมากมาย เกิดสิ่งที่เราเรียกว่านิเวศคือการกันไม่ให้เราบรรลุไปสู่ความดีงามหรือบุญกุศลทั้งหลาย

เมื่อเราเข้าใจแล้วว่าความทุกข์มันเกิดขึ้นเพราะใจเราปรุงแต่งซึ่งหมายถึงเราไม่สามารถที่จะปล่อยวางได้แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่เกิดการปล่อยวางสภาวะการปรุงแต่งนั้นเราก็จะพ้นจากความทุกข์ที่เกิดขึ้น นี่คือหลักความจริง แต่เราจะต้องทำให้ใจเราหลุดพ้นจากความทุกข์ตรงนั้นได้อย่างไรที่เราได้ยินกันมาตั้งแต่เด็กคือให้มีสติรู้ตัวทั่วพร้อม รู้เท่าทันสภาวะธรรมที่เกิดขึ้นก็เหมือนการก้าวต่อไปไม่ใช้อยู่อยู่กับที่เมื่อเราก้าวต่อไปสิ่งใหม่ก็เกิดขึ้นซึ่งบางครั้งก็อาจจะกลายเป็นทุกข์อีกเช่นเดียวกันถ้าหากว่าเรามีสติเพียงชั่วครู่ชั่วคราวก็เหมือนกับเดินไปไม่กี่ก้าวแล้วก็หยุดเดินแล้วก็ย่ำอยู่กับที่

ดังนั้นพุทธองค์ท่านจึงสอนพวกเราว่าให้มีสติรู้ตัวทั่วพร้อมอยู่ทุกเมื่อทุกขณะที่เราทำกิจกรรมต่างๆก็ตามแต่สภาวะของพวกเราที่จะอยู่กับรูป รส กลิ่น เสียง และธรรมารมณ์ทั้งหลายอยู่ตลอดเวลาถ้าเราไม่รู้เท่าทันสิ่งเหล่านี้ก็จะเกิดความหลงการปรุงแต่งเมื่อปรุงแต่งแล้วก็เกิดความทุกข์ ถ้าเราไม่สามารถที่จะใช้สติคุ้มครองจิตของตัวเองได้ก็เท่ากับว่าเราจมอยู่กับความทุกข์นั่นเอง

ดังนั้นถ้าจะถามว่าการที่ทุกข์ไม่ไปจริง ๆ มันอยู่ที่ตัวเราใจเรานั้นเอง การรู้ตัวทั่วพร้อมก็มีสติรู้ปัจจุบันรู้เห็นความเป็นจริงในขณะเดียวกันนั้นก็คือวิธีการที่ดีที่สุดและถูกต้องที่สุดในการดับความทุกข์เหล่านั้นและทำให้เราสามารถที่จะปล่อยวางสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ๆ ได้และยังสามารถป้องกัน การปรุงแต่งด้วยความหลงสิ่งใหม่ ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นในแต่ละขณะคนที่อยู่อย่างมีสติพูดง่าย ๆ ก็คือปล่อยวางได้และสุดท้ายเมื่อปล่อยวางแล้วเราก็อาจจะเข้าใจความหลุดพ้นจากความทุกข์นั้นและที่สำคัญก็จะได้สัมผัสว่าการที่เราหลุดพ้นจากความทุกข์ได้อย่างแท้จริงนั้นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยก็คือเราต้องมีสติรู้ตัวทั่วพร้อมรู้แจ้งเห็นจริงในสภาวะธรรมในแต่ละขณะ

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พระราชวิสุทธิประชาณาท
(หลวงพ่อดลภกต วัดพระบาทน้ำพุ)
ประธานอุปัถม์

ขอเชิญร่วมบริจาคสมทบทุนสร้าง

อาคารแท่นประดิษฐาน พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ

รับชมวิดีโอตัวอย่างของอาคารแท่นประดิษฐาน พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ ได้ที่นี่

ร่วมบริจาคตามกำลังศรัทธา

ธนาคาร กสิกรไทย สาขา โคกสำโรง

ชื่อบัญชี : ทุนนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

เลขที่บัญชี 095-1-96242-2

หรือสแกน QR CODE

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

www.srisuvarnabhumibuddhist.com

๐๓๖-๗๗๑๓๐๐-๕๐ , ๐๙๐-๘๘๓-๘๗๑๔

ที่ตั้ง ๑๖๔ หมู่ ๕ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐

พระธรรมนำสุข

เรื่อง ส่องธรรม

ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระชินวรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอน้อมนำธรรมะคำสอน ซึ่งพระองค์ทรงตรัสไว้แล้ว แสดงแก่เหล่าเวไนยสัตว์ ผู้ยังเวียนว่ายอยู่ในห้วงแห่งโอฆะทะเลทุกข์อันกว้างใหญ่ไพศาล ให้ได้เข้าใจถึงฝั่งคือพระนิพพาน อันเป็นแดนเกษมอย่างยิ่งไปโดยลำดับ

กล่าวคือต้องทำความเข้าใจความเข้าใจในธรรมที่พระพุทธองค์ทรงแสดงไว้แล้วให้ถูกต้องตามพุทธประสงค์ที่ทรงแสดงธรรมนั้นๆ ไว้ แล้วนำธรรมนั้นน้อมมาพิจารณาและปฏิบัติตามให้พอเหมาะพอสมกับสถานการณ์ขณะนั้นหรือจากง่ายไปหายาก จากหายาบ ไปสู่ความละเอียด เพื่อปรับแต่งจิตใจให้มีความพร้อมที่จะรองรับเอาธรรมที่มีความละเอียดลึกซึ้งสุขุมคัมภีรภาพ ยิ่งๆ ขึ้นไปตามลำดับแห่งความเข้าใจของตนอย่างถูกต้องโดยธรรม

เพราะหากทำความเข้าใจไม่ถูกต้องผิดจากคลองธรรมแล้ว การประพฤติปฏิบัติก็ย่อมนำไปสู่ผลอันตรงกันข้ามกับความปรารถนาของตนแทนที่จะนำไปสู่ความดับสิ้นไปแห่งทุกข์แต่กลับนำไปสู่ความทุกข์ที่ยิ่งกว่าที่สุดก็จะทอดทิ้งธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ไปซึ่งเป็นการสูญเสียประโยชน์ในการได้เกิดมาเป็นมนุษย์ได้พบพระพุทธศาสนาไปอย่างน่าเสียดายที่สุด

ดังที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า ธรรมที่พระองค์ทรงตรัสรู้นั้น มีความลึกซึ้งสุขุมคัมภีรภาพยิ่งนักเป็นความยากที่เหล่าเวไนยสัตว์ จะทำความเข้าใจได้แต่ที่สุดแล้วด้วยพระมหากรุณาธิคุณ ของพระองค์ที่จะทรงนำเหล่าเวไนยสัตว์ ให้พ้นจากห้วงแห่งโอฆะทะเลทุกข์ ที่เรายังคงเวียนว่ายให้ขึ้นฝั่งคือแดนอันเกษม จึงทรงแสดงธรรมนั้นด้วยอุสาคะแห่งพระองค์จนมีผู้ที่ยินได้ฟังได้ทำความเข้าใจของตนได้ถูกต้องตามธรรม จนได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ได้ติดตามขึ้นฝั่งสู่แดนอันเกษมคือพระนิพพานกันเป็นจำนวนมาก

สุดท้ายขอฝากไว้ให้พิจารณาหากมีความสงสัยว่าคำกล่าวใดใช่0.ธรรมของพระองค์หรือไม่ จงพิจารณาเถิดว่า “ ธรรมใดเป็นไปเพื่อความมักน้อยสันโดษเป็นไปเพื่อความลดละเลิกซึ่งความโลภ ความโกรธความหลงเป็นไปเพื่อพระนิพพาน (พ้นทุกข์) นั่นแหละคือธรรม คำสอนของพระพุทธเจ้า”

ขอความเจริญในธรรมจงบังเกิดมีแก่ท่านผู้ใคร่ศึกษา และปฏิบัติตามธรรมจงยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

15 ตุลาคม 2565

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลฺลภูสิต

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล้างพัฒนา

คุณนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรร...

บัญชี: คุณนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

เลขอ้างอิง: DONKB000001659883000

ครึ่งหนึ่งในชีวิตที่คุณจะมีโอกาสได้ร่วมจรสังฆพุทธศาสนา

เรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการร่วมสมทบทุนจองโฉนดที่ดิน เพื่อสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และสังฆเวชนียสถาน ๔ ตำบล ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตารางวา ละ ๙๙๙ บาท

รับของที่ระลึกการบริจาค พร้อมโฉนดและใบอนุญาตขุดบ่อน้ำ (ลดภาษี)

ตะกรุด

หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี

พระพุทธรูปเจ้าน้อย ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

- ๑ ตารางวา รับ ตะกรุด
- ๕ ตารางวา รับ หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี
- ๑๐ ตารางวา รับ พระพุทธรูปเจ้าน้อย ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

ติดต่อแจ้งความจำนงค์จองที่ดิน ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

